XVI. évfolyam Budapest, 1942 június 27 26. szám

Délibáb

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS * Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS

Megjelenik minden szombaton

A SZÍNÉSZ ÉS A KRITIKA

Semmi esetre sem hagyhatjuk szó nélkül a Nemzeti Színház kitűnő színészének és a magyar színésznevelés irányítójának nyilatkozatát, amit a „Székely Szó" című erdélyi lapban olvastunk. Az ország első színházának művésze ugyanis — a nyilatkozat szavai szerint — az egyéni érdekességű megnyilatkozás mellett a következő néhány mondatban foglalta össze véleményét a magyar színházi kritikáról: „Kilenc kötet kritikám van, tele hazugsággal. Az is hazugság, ha dícsérnek, az is, ha szidnak. Nem izgat sem az egyik, sem a másik."

Ami a furcsa érdekességű megállapítás utolsó mondatát illeti, azzal nem szállunk vitába, mert mindenkinek egyéni vérmérsékletétől függ, hogy izgatja-e a kritika, vagy sem. Ámbár a kritikák általában nem a színészek „izgatására", hanem az előadott darab irodalmi és művészi értékének megállapítására és a közönség tájékoztatására szolgálnak. Ezenkívül a kritikák hivatottak arra is, hogy hatáslélektani, erkölcsi és nemzetpolitikai szempontból is lemérjék a darab és a szereplők játékának helyességét vagy helytelenségét és kellő művészeti és technikai felkészültség birtokában irányt mutassanak az esetleges hibák kiküszöbölésére. Az utóbbi esetben természetesen a színésztől függ, hogy izgatja-e a kritika, vagy sem, azaz — helyesebb megfogalmazásban — követi-e a kritikus tanácsait, vagy pedig művészi felfogására hivatkozva magára nézve lényegtelennek tartja a kritikus véleményét. Ezen a ponton nem vitatkozhatunk. A kritikus és a színész viszonya majdnem ugyanaz, mint az orvos és a beteg kapcsolata: az orvos és a kritikus megmondja a véleményét, megnevezi a betegséget, megállapítja a betegség okát és tanácsokat ad, azonban mindig a „paciens"-től függ, hogy megfogadja-e a tanácsot vagy nem!

Ami a „hazugság" és a kritika közötti szerencsésnek éppen nem mondható párhuzambaállítást illeti, vita helyett csak azt mondhatjuk, hogy a kritikákkal kapcsolatos színészi sérelmek legtöbbször a hiúság ördögének berzenkedéséből születnek meg. Tehát nem a hazug kritikákkal van a baj, hanem a támadó célzatú, gúnyolódó ízű kritikákkal, amelyek néha-néha érzékenyen érintik a megkritizált személyét. Egyáltalán nem helyes, hogy a tárgyilagos kritikák mellett ilyen kritikák is megjelennek, viszont annak, aki a reflektorok és az érdeklődés keresztűzében áll, számolnia kell a támadásokkal is.

A magyar színházi kritika néhány sajnálatos félresiklástól eltekintve hivatása magaslatán áll és joggal dícsér, korhol, vagy javít. Ezen a tényen nem változtat a legkitűnőbb színész sértődöttsége sem, a kritika feladata továbbra is csorbítatlanul ugyanaz marad: a közönséget tájékoztatja s a tömeg helyett ítélkezik és irányít.

DÁLOKY JÁNOS

A csengő megadja a jelt, az előadás az ő kezdetét veszi...

MEGKEZDŐDÖTT A LIGETBEN A NYÁRI RUMLI

Elérkezett a várva-várt nagy nap: Erdélyi Miska megtartotta első nyári premiérjét (köztudomású ugyanis, hogy az idén még egy Miska-bemutató lesz a Márkus-parkban).

A nyári operett címe: Aranysárga falevél, mely a második felvonás fináléjában méla következetességgel, de a háborús korlátozások miatt csökkentett számban hull Orosz Júlia és Csortos

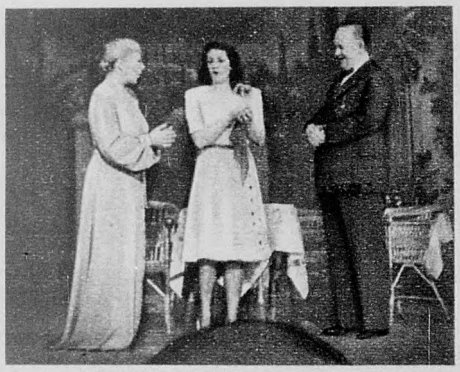

A jelen helyzetben Csortos megkéri Zala Karolától, a mamától Orosz Júlia kezét

A mátkapár: Orosz Júlia, Delly Ferenc

Gyula egyik részről gesztenyebarna, másik részről pedig galambősz fejére.

A darab egyébként arról szól, hogy egy snájdig fiatalember (Delly Ferenc) bevonul páncélos főhadnagynak s igen sok tábori lapot ír bizonyos Anikó nevezetű szerelmes leányzónak (Orosz Júliának) címezve. A bonyodalom ott kezdődik, hogy a főhadnagy urat Kemenessynek hívják (két ss-sel) és van egy léhűtő, kövér fiatalember (Tapolczai Gyula), akit pedig Kemenesnek hívnak (nem kétes). Az utóbbi úrról sok rossz jut Anikó leányzó fülébe, de ő a pletykát a névösszhangzás miá' Kemenessy úrra érti és igen megneheztel. Annyira, hogy elkeseredésében az öreg, tartalékos ezredes-gavallérnak (Csortos Gyulának) nyujtja kezét. De nem azért Miska az Erdélyiéktől a Miska, hogy ki ne bogozza ezt a göbös csomót. Olyan heppiendet kerekít a végére, mint a legszebb ligeti feketerigó. Aztán vannak még özvegy hölgyek és férfiemberek, valamint nős urak és férjes hölgyek, akik hol segítik, hol pedig akadályozzák a fiatalok boldogságát, de ezek aztán a drámai elégtételadás nevében úgy beleesnek nejeik és férjeik karmaiba, hogy attul kódulnak. Így mindenki meg lehet elégedve az új nyári operettel: az igazgató úr is, mert sikere lesz és a közönség is, mert jól mulat.

A nyári sztárgárda hölgyi tekintetben Kiss Manyi, Orosz Júlia, Somogyi Nusi, Szilágyi Szabó Eszter és a Fejes Teriszerű új szerzemény: Göndör Klári. Vegyük sorra őket. Kiss Manyi az Kiss Manyi. Amint már vagy százszor elmondtuk róla, a magyar Chaplin női kiadásban. Mindenki ismeri s már dicsérni is felesleges. Orosz Júlia az operaszínpadról kalandozott el a Ligetbe gyönyörű hangjával és buzgólkodó operettszínpadi játékával. Somogyi Nusi a darab flotillájában megbízható, elpusztíthatatlan, de a modern hadviselés követelményei között is megfelelő „anyahajó". Szilágyi Szabó Eszter igen dekoratív. És a kis Göndör Klári? Olyan, mint az eleven ördög, de szőkében. Nem hozott szégyent Erdélyi Miskára.

A férfiak részéről okvetlen első helyen említendő, hogy Csortos Gyula kijött megköszönni a tapsot, meghajolt. Több-

Még egy mátkapár: Gömbör Klári és Tapolczai Gyula

Ritka eset, de megesett: Szilágyi Szabó Eszter Csortos nyakába borul

ször is. Újra, mint tavaly is, énekel cigarettafüstölgés közben egy úgynevezett öregségbe belenyugvó számot és most azt jelenti, hogy „ez a világ nem nekem való". Nagyon szép a szám és az előadás is csortosi. Hát aztán itt van a Latabár Kálmán... Kijön. Megszólalni sem tud, úgy dörög a taps. Mókázik s máris biztosította a színház számára a sikeres nyári szezont. Tapolczai Gyula nyári bemutatkozása is tetszett a közönségnek. Delly Ferenc pedig igen karakán legény. — Bercsényi díszletei napsugarasak. **(h. a.)**

Dal Rizsa Misáról (Somogyi Nusi, Latabár Kálmán és Kiss Manyi) *(Kovács-kép)*

Kívánságinterjú

Karády Katalin — a filmezésről

Régen szerettük volna Karády Katalint is, hogy úgy mondjuk, „felléptetni" a Kívánság-interjú hasábján. Ez a vágyunk azonban sokáig hiú ábrándnak látszott. A magyar filmek koronázatlan királynője ugyanis úgy filmezik állandóan, egyfolytában, megszakítás nélkül, mint ahogyan a szenvedélyes dohányos az egyik cigarettáról gyújt a másikra. A filmgyárban pedig nehéz valakivel beszélgetni.

Végre azonban ránk mosolygott a szerencse. Az egyik felvétel közben öt teljes perc ideje volt számunkra Karádynak. Leültünk a bárt ábrázoló díszlet egyik asztalához. Karády körülnéz.

— Talán a filmezésről fogok beszélni — indítványozza.

Az indítványt zajos helyeslés fogadta.

— Kénytelen vagyok agyoncsépelt frázisokkal kezdeni — védekezik. — Vagyis azzal, hogy a filmezés és a filmszínész élete nem fenékig tejfel! Az összes művészi munkák közül a filmezés a legfárasztóbb!... Azt hiszem, ezt azért hangsúlyozzuk annyira minden alkalommal mindnyájan, akiknek valami közünk van a filmhez, mert idejében vissza akarunk rettenteni mindenkit ettől a pályáról. Persze, aki erre született és valóban hivatott, azt úgysem lehet visszatartani...

Ismét körülnéz. Mintha megbánta volna, hogy ezt a témát választotta.

— Mit is mondhatnék újat, hiszen mindent elmondtak mások és magam is nem egyszer...

Egyszerre csak megszólal valahonnan Karády búgó, „barna" hangja. Az éppen készülő film slágerét énekli.

— Ez segítségemre sietett! — mosolyog. — Elmondhatom, hogy nekem mint énekes színésznőnek még nehezebb a dolgom! Az én munkámat még zenei felvételek is súlyosbítják. Olyankor mikrofonba éneklem a film zeneszámait, amit aztán később, a film felvételei közben hangszórón adnak le. Tehát amikor látszólag énekelek a filmen, csak a számat mozgatom és hangomat már a hangszóró adja vissza. Ezt azért csinálják így, hogy a színész jobban vigyázhasson a szövegkiejtésre és az arcjátékra!...

A művésznőt felvételre hívják. Miközben indul, még közöl velünk valamit, ami érdekesebb minden eddig elmondottnál!

— Ősszel német filmen fogok szerepelni! Mégpedig lehet, hogy én megyek ki Németországba, de az is lehet, hogy a németek jönnek hozzánk a Hunniába!...

Búcsúzik és a gép elé áll. Még néhány percig nézzük Karádyt. Kissé féltékenyen és szomorúan. Eddig csak a mi Karádynk volt. De ősztől kezdve már új neve lesz: Die Karady...

Sárdy János — szerződési dilemmájáról

Talán Sárdy János használta fel eddig százszázalékosan a Kívánság-interjú rovatát. Ő tényleg arról beszélt, ami most legaktuálisabb, legégetőbb problémája. De nemcsak az övé, hanem híveinek hatalmas táboráé is, akik naponta végigizgulják az összes megjelenő újságokat: hova szerződik Sárdy János??!...

Hallgassuk meg hát végre őt magát, aki ebben a dologban mégis csak a legkompetensebb nyilatkozni:

— Az operai felvonásszünetekben, éppen úgy, mint más színházaknál, nagyon érdekes beszélgetések folynak. Színész és kritikus számára igen érdekes, ha ezekről tudomást szerez.

(Vigyázat, kedves közönség, amint megtudtuk, Sárdynak mindenütt vannak kémei!)

— Tény, hogy sokat vitatkoznak körülöttem. A közönség nagyobb része levelekben óv és kér, hogy ne váljak meg az Operától. A másik rész — hála Istennek a kisebbik, ezt csak hallomásból ismerem — sokszor felteszi egymásnak a kérdést: „Bolond ez a Sárdy?" Sokan felelnek is: „Bolond, mert ezzel a sokoldalú képességgel vagyont kereshetne, ha megválna az Operától!" Színigazgatókkal folytatott tárgyalások közben, ahol hazai viszonyokhoz mérten tényleg meseszerű összegekről van szó, elhangzik: „Bolond maga, Sárdykám?" És 20-a táján, amikor egész vagyonom 50 pengő és előttem gyönyörű köteg ezres fekszik elölegképpen, én is megkérdezem magamtól: „Bolond vagy, János?"

— Megkérdezem az én délibábos közönségem véleményét is, de előbb védekezem: mindenkinek van valami szenvedélye. Nekem három is van: a délutáni fekete, napi nyolc Memphis és az úgynevezett nehéz muzsika. Ha kedvenc operámból, a „Mesterdalnokok"-ból hallok egy motivumot, azonnal elfelejtem minden bajomat. Ez még nem volna végzetes, hiszen hasonló szenvedélyű ember sok szaladgál szabadon. De a baj ott kezdődik, hogy nekem ezeket a műveket énekelnem is kell, még hozzá a legkiválóbb zenészekkel és karmesterekkel. Minél jobban van diszponálva a zenekar, a karmester és az énekes, legalább annyira, hogy a kettő szárnyalását ne zavarja, annál nagyobb a kéj és ezt a kéjt csak egy helyen elégíthetem ki: ahol vagyok!

Kis öngúnnyal fejezi be:

— Szóval egy kicsit mégis... Rendben van, elismerem, de ennyi bolondság kell az élethez!...

És ha a Sárdy-rajongok egy része meg is ver bennünket, akkor is azt mondhatjuk Sárdynak: nagyon jól tette, amit tett!

Ifj. Kőváry György

Aki „elfér a törpék hóna alatt"

Beszélgetés Erdélyi Józseffel

A belvárosi csendes irodalmi kávéházban békésen üldögél a költő, előtte nagy halomban külföldi és magyar lapok. Keményrajzú tatár koponyájából vidáman csillognak szemei, mosolyogva üdvözli az újságírót.

— Min dolgozik mostanában ?

— Amin mindég. Verseket írok. Ez a legkedvesebb foglalkozásom, mert a vers a legtökéletesebb műfaj. Bár *az irodalomtól áll a legtávolabb.*

— ? ?

(Látja az újságíró csodálkozását, siet megmagyarázni.)

— Igen — mondja, — hiszen a vers inkább képzőművészet, vagy zene. Irodalom csak annyiban, hogy — írják. A vers mondja a legtöbbet a világról, korról, emberről. A legegyenesebb út két ember között . . .

— Mi a véleménye a mai költőkről ?

— *Sok a „legnagyobb" köztük. Olyan sok, hogy nem győzöm elég kicsinek tartani magam.* Gyerekkoromban gyártottam egy paradoxont. Így szól : „Ha óriásokat akarsz hónod alá venni, tanulj meg elférni a törpék alatt . . ." Nem ártana, ha ezt néhányan megjegyeznék.

— Csak költészettel foglalkozik ?

— *Nyelvészkedem.* Nem vagyok tudós, vagy hivatásos nyelvész és ezért azt hiszem többre is mentem, mert minden szó költői alkotás. Aki azt hiszi, hogy fantázia nélkül megfejtheti a nyelv titkát, az úgy jár, mint aki áram nélkül akarja felgyujtani a villanylámpát. Mikor a nyelvészek kikapcsolják a fantáziát azon a címen, hogy nem lehetnek romantikusok — megbénították magukat . . . Aki a nyelv titkát keresi, az a képzettársítás útját kell hogy járja, a lélektan, a biológia terén is. Érzéseinket hangszálainkkal is érezzük és hanggal reagálunk a külvilágra, anélkül, hogy azt utánoznánk.

— Milyen eredményeket ért el ?

— Megfejtettem például Obolszk és Tobolszk orosz városok nevét. Obolszk város nevének töve — medvét jelent. Az „obol" medvebocsot. Goncsarov, az „Oblomov" írója e névvel a tunyaságot fejezte ki. Obol medvebocs, Oblomov : medvecembert jelent.

— Átfogóbb megállapításokra is jutott ?

— Igen. Arra, hogy az orosz és a német nyelv nagy temetője az ősi avar nyelvnek. De még elmondom, hogy Tobolszk az Obol név változata és így kisebbfajta bundaállatot jelent, a cobolyt. Aki nem hiszi, vegye elő Juri Szemjonov „Szibéria meghódítása" című könyvét. Látni fogja, hogy Tobolszk címere két coboly és köztük nyílvessző. A várost cobolyvadászok alapították.

— Hazai vonatkozásban is búvárkodott ?

— A könyvnapokra Erdélybe utaztam. Teke mezővároshoz közeledve megállapítottam, hogy bár ott messze földön nem terem bor, de Tekén kell lenni. Teke törökül bakkecske. A bakkecske Dyonisos állata. Dyonisos a bor istene volt. A város neve abból az időből származik, amikor még sem hunoknak, sem a magyaroknak hírük sem volt és az ottani lakosok Dyonisos vallását követték. Bakony is ebből a korból származó elnevezés. Kecskebakot jelent, mert az tatár nyelven „bakun". De tatár eredetű a Godunov és a mi Gödöllő szavunk.

— Próza ?

— Életrajzom első kötete most jelent meg. A másodikra készülök. Címe lesz : „Fegyvertelen". Érvényesülésem küzdelmei, úgy 1935-ig. Felvonulnak összes kortársaim, harag nélkül, ki milyen nyomot hagyott bennem. *Bosszú és harag nélkül, mert igazságot az ember magának vesz — más nem ad.*

— Darabot nem ír ?

— Drámai mondanivalóimat versben írom meg. Darabot nem írok, mert ahhoz nem értek. Más a papír és más a színpad.

— A filmről mi a véleménye ?

— *A rajzos filmben látom a jövőt, a mesében.* Amihez mi jobban értünk, mint a Nyugat. Megmarad ugyan a fényképdráma, de a rajzfilmé a jövő.

— Mit szeretne elérni ?

— Hogy elkerüljek Pestről, mert a csend kristályosítja ki a gondolatot.

B.

AZ EMBER NINCSEN FÁBOL

Zsúfolt színpad, izgalmas helyzet Vaszary „Kalap" című darabjában

A huszár és a Bajor Gizi-szerű menyecske udvarlási nagyjelenete

A rikkancs újmagyarul tanítja beszélni az öreg székelyt ifj. Kőváry György tréfájában

A kocsmáros tikk-takkol, a feleség perel, az adós vidul Harsányi Zsolt darabjában *(Kovács-képek)*

Rév István igazgató úr, a budapesti bábszínház varázsló atyamestere műintézetének új műsorában olyan jeles tollforgatók szolgálják a nyári múzsát szerzeményeikkel, mint Boccaccio, Harsányi Zsolt, Vaszary János, a süldő ifj. Kőváry György, és Árpád István. Mi, akik a tisztelt publikum szerény tagjaként vettünk részt a Nemzeti Bábszínjáték nyári premierjén, valóban régen mulattunk ilyen kitűnően. Harsányi Zsolt tikk-takkoló kis komédiájában egy félliter bor vagy egy remek ostor elnyerése fölötti versengés olyan tapsvihart produkált a skatulyányi színházban, mintha nyári zivatar csattogott volna fel nagyhirtelenül. Aztán őrült sikere volt Bajor Gizinek is. Igy ahogy mondjuk ! Az egyik bábmenyecske ugyanis a huszárral való kedves incselkedésében olyan hamisítatlan bajori hangmuzsikával bűvölte a szíveket, hogy az már káprázatnak is beillett. Az egymást követő színes, jóhumorú vidámságok a felnőttek élő színházában is megtették volna hatásukat, ami ugyan bábosoknál nem nagy dicséret, mert szerintük sokkal többet kell egy bábnak adni, mint holmi élő bonvivánoknak. Rév mesternek és nagyszerű kis társulatának csak gratulálni lehet ehhez a műsorhoz, melynek megtekintését nemcsak a felnőtt gyerekeknek, hanem a tekintélyes pesti színházdirektoroknak is melegen ajánljuk. Hadd nyilaljon bele szívükbe, hogy nem náluk, hanem itt játszogatnak a világ legtökéletesebb színművészei, akik drámában, kabarében, operában, népszínműben egyforma tehetséggel állják meg helyüket.

György László

zgató úr,
inház va-
műintéz-
ban olyan
szolgálják
szerzemé-
Boccaccio,
szary Já-
Kővári
stván. Mi,
ikum sze-
ünk részt
áték nyári
an régen
kitűnően.
k-takkoló
gy félliter
nek ostor
versengés
produkált
ínházban,
atar csat-
nagyhirte-
ikere volt
gy ahogy
ik bábu-
a huszár-
selkedésé-
atlan ba-
ával bű-
gy az már
illett. Az
zines, jó-
ok a fel-
ázában is
natásukat,
knál nem
szerintük
egy báb-
nolmi élő
év mester-
kis társu-
lálni lehet
melynek
csak a fel-
hanem a
színházdi-
gen ajánl-
n bele szi-
n náluk,
gatnak a
ebb szín-
drámában,
ban, nép-
ma tehet-
elyüket.

rgy László

Muráti Lili a városligeti örvény szélén . . .

Hát arról volt szó, hogy Turcsi fellép-e jövőre a Murcsi-színházban, vagyis a Paulay Ede-utcai Andrássyban . . .

Tudniillik akkor volt erről szó, mikor a ligeti autóúton feltartott kezekkel elébe álltunk a Hunniafilmgyár felé rohanó négerfeketére lakkozott kocsinak, melyben a kormánynál Muráti Lili (ez csak természetes ! . . .), mellette Vaszary János úr tengerészkék vászonruhában és a hátsó ülésen Turay Ida ült.

Gyorsan bepréselődtünk Turay mellé, de a vita tovább folyik :

— Befejezem, ha érdekel — jelenti ki Vaszary igazgató úr. S Turayt érdekli. — Szóval úgy volt, hogy én az igazgatók ülésének tudomására hoztam, „miszerint" téged a jövő szezonban száz estére szerződtetni akarlak. Erre Bánky Róbert kijelentette, hogy nála már kétszáz estére foglalt vagy, Pünkösti is olyasvalamit mondott, hogy száz fellépésedre számít a szerződés szerint. Tehát melyik száz estére kívánsz az Andrássyhoz menni ? . . .

Ugy látszik, Muresi és Turesi megsértette a hídfői oroszlánt, mert az hátat fordít nekik . . .

Hát ez volt az a „kifujó"-szünet, mikor a ruhadolgokat megbeszélték

Tovább a filmgyár felé. Vaszary igazgató úr elbujt, csak a keze látszik *(Kovács felv.)*

Ugy látszik, Turaynak kitűnően megy. Nála csak Murátinak megy jobban, mert ő az egészévi elfoglaltság mellett még igazgatóné is.

De majd csak elintézik valahogy . . .

Egyelőre rábeszéljük a filmfelvételre rohanó triót, hogy szálljanak néhány percre ki a kocsiból, mert mindjárt csinálunk is egy pár képet a Délibáb olvasói számára. Vaszary igazgató úr nagyon nézegeti az óráját, Bingert várja a Hunniában.

Muráti aranyos-kedves, kék-fehércsíkos selyemruhában száll ki, malomkőnagyságú florentinkalappal a fején. Hű, de csinos ez a Muráti ! . . . És remek a kedve is. Megkapja Turcsi kezét és rohamlépésben vonszolja a tópartra. Turcsi szedi is nyaka közé a lábát, hogy lépést tudjon tartani Murcsival. Lebeg utána kézzel festett nagymintás zöld selyemruhája.

A „kifujó"-szünetben meg is dícsérik egymás ruháját. A dícséretek hevében megtudjuk, hogy Muráti kék-fehércsíkos ruhája hároméves és hogy az idén nyárra csak három ruhát csináltatott.

Közben Vaszary János is hajlandó megmondani, hogy a színház körül még semmi újság és nem tud még semmiről semmit. Aztán megcsináljuk a felvételeket, begyömöszöljük őket a kocsiba s már rohannak is tovább a filmgyár felé.

Na most mi lesz ? . . .

Turcsi Muresihoz : — És hogy jössz le onnan ? . . .

Jaj, csak a esősz Turcsi meg ne lássa!...

„Igyál, igyál, igyál..."

Az operaháziak évvégi juniálisa Budafokon

Becsukta kapuit az év munkája után az Operaház. Dalszínházunk remekhangú tagjai az évet egy jólsikerült budafoki kirándulással fejezték be. A kirándulás főcélja az állami borpince volt. Képeink elmesélik, mi minden történt e pincék körül

A borospincékbe való leereszkedés és a borkóstolgatás előtt készült ez a kép a társaságról. A fotográfussal csak kevesen törődnek. Fő a borospincék lejárata

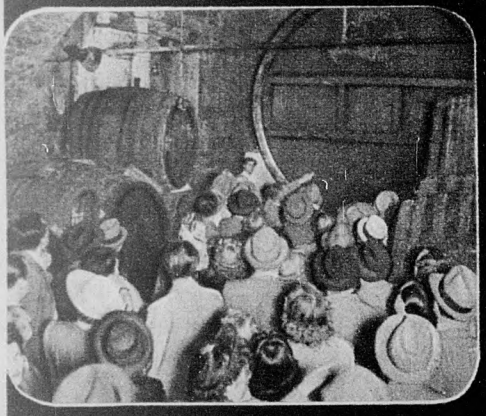

Ivás előtt a világ legnagyobb boroshordójáról tartott szakértő előadást hallgatják lélekzetvisszafojtva és szomjasan az operaháziak

Fornády Elemér borászati igazgató úr szakbeszámolót tart a borokról. Báthy Anna, Walter Rózsi, Palló Imre, Berg Lili a többiekkel együtt szomjasan hallgatják szavait

A kirándulás alkalmával rendezett virstlievési versenyen Raffay Erzsi vitte el a pálmát. Képünk a finisben készült róla, a mosolygásban ugyancsak győzött volna

Hű, de remekül csúszik a bor a virstli-borkorcsolya után. Az csak természetes, hogy itt harsant fel először az operisták ajkán a Bánk bán biztató bordala

Márkus direktor úr Budafokon is atyja az operistáknak. Különösen az olyan operistáknak, akik értenek a jó borhoz. Ő ért. Már ahogy önt, az is szakértelem

Fülöp Zoltán és Osváth Júlia vezetik a kórust az állami borpince legmélyén. Hátul Járay adja áldását az áldomásra. Itt volt a legemelkedettebb a hangulat

Az előzetes borkóstoló után és az utólagos borkóstoló előtt feszült várakozás várta a készülő vacsorát. Pataky Kálmán Németh Mária mellett várakozik

Egy kis borközi pihenés. Elől Tolnay Ákos és Pataky Kálmán veszik „körül" Operaházunk egyik bájos hölgytagját. Hátul Morlin főtitkár úr töpreng valamin

Gyurkovics Mária Forrai Miklóst gondjaiba véve, nagy buzgalommal töltögeti a jófajta borokat Forrai feneketlen poharába. A karnagy úr igen elégedettnek látszik

Osváth Júlia és Márkus igazgató úr tárgyalása az állami borpince kitűnő vezetőjével a tapasztaltakról. Ez már a hazamenetel felé történt / *Kovács-képek* /

A KULISSZA MÖGÖTT

A Szigeten megkezdődtek a szabadtéri játékok próbái. A „Bécsi keringő" című operettet mutatják majd be. A főszereplő Réthy Eszter, Pataky Kálmán, Sárdy János és Barabás Sári.

*

A kolozsvári Nemzeti Színház vasárnap este befejezte a szezont.

A Nemzeti Színház három ösztöndíjasa

Csákányi László

Palotai István

Szakal Ferenc

Bókay János megkezdte balatoni nyaralását. Mint az elmúlt évben is, Balatonvilágosra utazott és ott írja meg a következő vígszínházi darabját.

*

Muráti Lili befejezte tárgyalásait a német filmesekkel. Nem megy Berlinbe. Úgy volt, hogy helyette Svájcban tölti a szabadságát, de újabban nagy kedvvel tanulmányozza az erdélyi fürdők és üdülőhelyek prospektusait.

*

Svend Borberg, dán író új színművét (Bűnösök és szentek) most mutatták be Berlinben a Schiller-színházban. Borberg nevét jól ismeri a budapesti színházjáró közönség. „Circus Juris" című darabját Szeleczky Zitával a főszerepben mutatták be Pesten.

*

Most emlékezik a művészeti világ a mult század ismert és tehetséges festőművésznőjének, Vigée-Lebrun asszonynak halála 100. évfordulójáról.

Laczó István és Zsögön Lenke, a két kitűnő operaénekes házasságot kötött.

Lévay Ilona nagy sikerrel szerepelt a Rózsahegyi-iskola vizsgáján *(Arlen felv.)*

Alfred Gehri svájci író, akinek „Hatodik emelet" című színdarabja bejárta az európai színpadokat, megírta, hogy miként figyelte meg és „másolta" le a darabjában szereplő személyeket a Montmartre bohémvilágában.

Dayka Margitról készült ez a kitűnő portré. Molnár Róza festette

Peéry Piri és Németh Antal dr. szurkol a nemzetiszínházak házi futballmeccsén

Bubik Árpád nagy hévvel indult a szigeti darab rendezésének. Segédrendezője Bán Károly tehetséges fiatal művészember, aki éveken át az Operaház zenei ügyelője volt és számos szabadtéri előadáson dolgozott. Általános vélemény, hogy Bán Károlyban a jövő zenei rendezőjét üdvözölhetjük.

Fulda Gizi nagy sikert aratott a Brada-vizsgán

Igen nagy meglepetést keltett a kolozsvári színházigazgatóválság megoldása. Táray Ferenc beadta lemondását, ami viszont várható volt és hosszas tárgyalások és kombinálgatások után Mihályfi Bélát jelölték a helyére. Mihályfi régebben a Nemzeti Színház tagja volt, de Németh Antal igazgatói kinevezése alkalmával mint annyian mások, ő is elkerült a színház kötelékéből. Azóta mint a legtöbbet foglalkoztatott filmszínész és kamarai alelnök hívta fel magára a figyelmet. A kolozsvári Nemzeti Színház adminisztrációja ősztől kezdve tehát a következőképpen alakul: Kemény János báró a főigazgató, Mihályfi Béla a prózai és Vaszy Viktor az operaigazgató. Kíváncsian várjuk az új prózai igazgató jövő évi programmját.

*

Szeleczky Zitáról van még egy hírünk. A Fővárosi Operettszínház igazgatója, Fényes Szabolcs felkérte egy operettfőszerep eljátszására. Zitának nagyon tetszik is a szerep, de még sem meri vállalni, mert igen sokat kell benne táncolni s ez a hosszú betegeskedés után, a darab százas szériáját is beleszámolva, túlságosan kimerítő volna. Meg aztán a jókora szünet után Zita inkább szeretne valami kamaradarabban újra közönség elé kerülni.

Szeleczky Zitáról új levelezőlapsorozat jelent meg a fénykép- és autogrammgyűjtő közönség igen nagy örömére. A képek elragadók (a jövő héten mi is bemutatunk belőle egy sort). Zita azonban új rendszert vezetett be a lapok terjesztésénél. Csak úgy egyezett bele a levelezőlapok készítésébe, ha az azokból befolyó tiszta jövedelmet a népfőiskola céljaira fordítják. Ezért egyetlen árusítója a lapoknak a Bethlen-könyvkereskedés a Kálvin-téren.

*

A nagybányai hatóságok elhatározták, hogy a régi helyére új festőtelepet építenek.

Egy sebesült katona megköszöni Rosita Serrano fellépését

Előkelő vendégek a Kívánsághangverseny szereplői közt: Dora Komar, Johannes Heesters és Szeleczky Zita

Járay József

Lázár Gida

Mészáros Ági

Raffay Blanka

A székesfőváros négy színészösztöndíjasa

A „Színészjelöltek műsoros estje" címmel nagysikerű estet tartottak fiatal színészek a Vidám Színházban június 20-án este. Rózsahegyi Kálmán vezette be. Jeleneteket adtak elő összesen 27 darabból kiválogatva. Magasan kiemelkedett közülük egy ízig-vérig színész: Deák Rózsi, akit a napokban már fel is vett tagjai sorába a Kamara. Kivált még a férfiak közül Rátonyi Róbert édes karikírozó készségével.

*

Valentine Tessier, a franciák világhíres színésznője, Jouvet állandó partnere visszatért Párizsba és készül új szerepére. André Obey darabjában fog játszani Pierre Renoir-ral.

*

Párizs egyik híres, nagymultú színházában a „Víg özvegy" új bemutatójára készülnek. A parádés szerepet ezúttal nem Mistinguette fogja játszani, hanem egy új „csillag", Jeanne Aubert.

*

Rosita Serrano érdekes és kedves meglepetést készített elő a Kívánsághangverseny közönségének és hallgatóinak. Sok-sok órai küzdelmes munkával megtanulta a „Piros Pünkösd napján" című nótát — magyarul. Gondolta ráadásként elénekelheti a vasárnapi hangversenyen. De Rosita tervez, rádió végez. A művésznő első három számának előadása kitöltötte az előírt időt és így nem kerülhetett sorra a csilei csalogány magyarnóta-produkciója.

Így próbálják a „Bécsi keringő"-t, a Szigeti Szabadszínpad nyitódarabját

A vizsgázó Rózsahegyi-növendékek

Rendezik a nőipariskola kiállítását

anka

Rátonyi
ző kész-

a fran-
nésznője,
e vissza-
szül új
y darab-
erre Re-

, nagy-
a „Víg
fára ké-
szerepet
elle fog-
egy új
bert.

dekes és
zített elő
ny kö-
atóinak.
es mun-
„Piros
nű nótát
a ráadás-
asárnapi
osita ter-
nművésznő
előadása
t és így
a csilei
-produk-

iskola

Luis Trenker,
a Tobis „Tűzördög" című hatalmas filmkölteményének főszereplője

KOÓS ZSÓFI

AZ UJ MAGYAR FILMCSILLAG

Egyszerű, kedves, szép, mosolygó fiatal hölgy Koós Zsófi, aki örül, hogy a pesti közönség „felfedezte", örül, hogy sikere van a filmben. Pedig ez a siker nem a filmeket megelőző sajtóhadjáratnak a velejárója. Koós Zsófiról a film előtt alig jelent meg kép a pesti lapokban. Az első kérdésünk tehát:

— Miért csinálta olyan „titokban" ezt a filmet? Kezdő filmcsillagok sohase félnek, ha jöttükre félreverik Pesten a harangokat.

Mosolyog. Szép fogai vannak.

— Azt akartam, hogy a közönség ne a reklámokból, hanem a filmről ismerjen meg. És akkor saját kritikájának jelzőivel fogadja azt, amit csinálok.

— Milyen szerepeket szeretne játszani?

— Elsősorban, azt hiszem, a drámai szerepek valók nekem. Színpadon és filmen is ilyen szerepeket szeretnék kapni. A filmezést egyébként sokkal nehezebb munkának tartom, mint a színpadi játékot. Gondoljon arra, hogy itt egy-egy különösebb érzelmi hangsúlyt kívánó jelenetnek esetleg csak egy hét mulva következik a folytatólagos felvétele. A színpadon ha beleéli magát egy hangulat sodrába a színész, azt végig is játszhatja azonnal. De azért szeretem a filmezést, itt is sok érdekes, komoly feladatot lehet felvetni és megoldani.

— Tervek?

— Tárgyalok egy új filmszereppel kapcsolatban. Azonkívül őszre valószínűleg leszerződöm az egyik színházhoz is. Majd ha befejezett tényeket tudok, elsősorban a *Délibáb*-bal fogom közölni.

(- y -)

Farkas Ferenc németországi útjáról beszél

Farkas Ferenc, a kolozsvári Nemzeti Színház karigazgatója, a tehetséges fiatal zeneszerző hazaérkezett Berlinből és nyilatkozott a Délibábnak arról a nagyszabású zeneszerző-kongresszusról, amelyen ő mint Strauss Richard meghívottja vett részt. *A berlini művészeti hetek keretében megrendezett európai zeneszerzők kongresszusa nagy horderejű határozatokat hozott és a résztvevő 16 európai nemzet legkiválóbb zeneszerzői lefektették azokat az irányelveket, amelyek alapján az új Európa zenei életét kívánják szolgálni és fejleszteni. Tisztázódott a zeneszerzők nemzetközi egyesületének jogi helyzete is* — mondja Farkas Ferenc.

— Milyen alapelvek szerint készíti elő a kongresszus az új Európa zenei életét? — kérdezzük tovább.

— *A klasszikus és komoly modern zene hagyományainak a tiszteletben tartásával. Különösen Werner Egk kivételes személyisége és művészete, továbbá a fiatal német zeneszerzők komoly munkája biztosíték arra, hogy a korszerű zene Németországban is tovább él. Nincs elvakult reakció. Minden modern törekvés leszűrődött és időtálló formában tovább él a mai német zenei életben.*

Kérjük, hogy sorolja fel, milyen európai hírű zeneszerzőkkel vette fel a kapcsolatot.

— *Tizenhat állam legkiválóbb komoly zeneszerzői vettek részt a nagyszabású berlini találkozón. Ott volt Richard Strauss, Werner Egk, Pelrassi, Malipiero, Atterberg, Pizzetti, Leifs, Sutermeister, Graener és még sokan mások.*

Legnagyobb zenei élménye felől érdeklődünk.

— *Legnagyobb zenei élményem Orff Carmina Burana című dramatizált kantátéja volt. De bőven akadt más és ugyancsak maradandó zenei élmény is. Werner Egk Joan von Zarissája is bemutatásra került. Nagy élmény volt azt is tapasztalni, hogy a háború elválasztó légköre ellenére 16 nemzet zeneszerzői békés és meghitt hangulatban tárgyalhattak a nagy kérdésekről s példázták a nagy tanulságot, hogy a művészet a népeket összefogó legnagyobb kapocs.* (h. b.)

FRANCIA BOHÓSÁG A MÁRKUS PARKBAN

Yves Mirande „Párizsi expressz"-re keresztelt bohózatával nyílt meg Erdélyi Mihály második számú nyári műintézete. Valamikor régen a darabot már láttuk az Operettszínházban, de akkor még „Uraim, csak egymásután" vagy valami ilyesmi volt a címe. Ez azonban semmit sem von le a produkció értékéből: remek szórakozás. A feltétlen mulattatás céljait szolgálja franciásan szemtelenül, de kedvesen és szellemesen. Erdélyi igazgató úrnak ebben a színházban sem lesz a nyáron több bemutatóval bajlódása.

Egy párizsi asszonyka körül forog a történet motollája, akinek az államvasutak hibájából két férje is kerekedik. Hogy aztán ebből a kiindulásból egy ötletes francia bohózatíró milyen fejreállított helyzeteket tud teremteni, azt el sem kell mondanunk.

A darab lelke Dayka Margit, akinek a jóból kettő is adatott. Őt rajzzák körül a férjek mind a ketten. Daykának már nem kell bizonyítania, hogy ragyogó művésznő, de amit ebben a pehelykönnyű szivárványszínesen derítő szerepben produkál, az még a legkitartóbb Dayka-csodálók számára is meglepetés. Ragyogó, briliáns. Franciás a szellemessége, a hangulat- és játékmodorváltása, a nevetése, a hangszíne, egy-egy ajkrándítása és pillanatok alatt varázsolja elénk a Boulevard Haussmann, a Madeleine vagy akár a Quartier Latin társadalmának színét-ízét. A groteszk humor zseniális bűvésze Feleky Kamill. A finoman szórakoztató Dayka mellett a harsányan kacagtatás nagymestere. Csikós Rózsi bűbájos szubrett, Mihályi Ernő is kitűnő figurát alakít. Kertész Dezső elegáns, de felszabadultan vígjátéki, sőt bohózati is tud lenni. Pataky Miklós és Buttykay Emmi nevét kell még feljegyeznünk a kitűnő szereplőgárdából.

Csanak Béla muzsikája melódikus és szinte olyan pikáns, mint a darab. Pünkösti Andor rendezése igazán szellemes és párizsian merész.

(H.)

Kertész Dezső és Dayka Margit

ARANYGYŰRŰVEL KITÜNTETETT OPERAHÁZI TAGOK

Basilides Mária

Budanovits Mária

Teleki-Kollmann Emil

Márik Béla

(Vajda M. Pál-képek)

Nyári koncert

A Népművelési Bizottság a Székesfővárosi Zenekarral karöltve megkezdte nyári hangversenyeit a budapesti Károlyi palota kertjében. Az első hangversenyt Ferencsik János vezényelte szép sikerrel.

(Kovács-kép)

HÉTFŐ

június 29

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Poldini: Farsangi lakodalom, asztali zene; 2. Székács Aladár: Fülembe cseng egy dal (Nagy Margit); 3. Bartók: Rondo (zongora: a szerző); 4. Szabados Béla: Bolond Istók — Boriska dala (Sas Ede verse, Tamás Ilonka); 5. Huszka: Bujdokolva járok (Endrődi Sándor verse, Horváth József); 6. Kodály: Lengyel László, gyermekkar; 7. Farkas Ferenc: Két magyar tánc (Pátria-zenekar, vez. Fridl Frigyes); 8. Johann Strauss: Cigánybáró — Ki esketett (Sándor Erzsi); 9. Lehár: Luxemburg grófja, részletek; 10. Kádas György: Fehér selyem csipkésszélű (László Imre); 11. Csermák—Káldy: Díszpalotás.

8.45: Hírek.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a felsővízivárosi Szent Anna-plébániatemplomból.

11.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Rózsák-terén levő görög-katolikus magyar plébániatemplomból.

12.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

12.30: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. **Közben 1.00: „Énekkarok a nemzet életében."** Fülei-Szánthó Endre dr. min. o.-főnök előadása.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek. I. rész: dalok és hangszerszólók. 1. Schubert: A hársfa; 2. Weber: Altatódal; 3. Pergolesi: Szonáta (csembalo: Corradina Mola); 4. Schumann: Vándordal; 5. Paganini: XIII. caprice; 6. Brahms: Májusi éj; 7. Muszorgszkij: Bolhadal; 8. Liszt: Ricordanza; 9. Fauré: Két dal; 10. Richard Strauss: Kedves látomás; 11. Tarreg: Tremolo tanulmány; 12. Dobay Pál feldolg.: Katonanóták. **II. rész: de Falla: A háromszögletű kalap, balettzene.**

3.00: „Búesúzik egy tűzérosztály." A közvetítést Dunántúlról vezeti Budinszky Sándor.

3.30: Magyar nóták. Votisky Alice és László Imre énekel, kíséri Vidák József cigányzenekara. **Votisky számai:** népdalok: Ha az Isten nem egymásnak teremtett; Csipkés a szőlő levele; Édesanyám, nem tudok elaludni; Harmatos a kukorica levele; Dankó Pista: Elragadta galambomat a Balaton tőlem (Pósa Lajos verse); Dóczy József: Kit gyászol a fecskemadár; népdalok: Végigmentem az utcán; Nem forog a malom, áll a vitorlája. **László számai:** Dóczy József: A kanyargó Tisza partján; Balázs Árpád: Nem kell nekem a világon semmi (Barényi verse); Huszka: Darumadár fenn az égen; Andócsy Pál: Hullámzik a Balaton (Lőrinc Gyula verse); László Imre: Ne hidd el, ha azt mondják (Szécsén verse); Kralovánszky: Fekete szem éjtszakája (Tóth Endre verse); népdal: De sok falut, de sok pusztát bejártam; Szerdahelyi János: Három kislány, három honvéd (Herodek-né verse).

4.35: „Széchenyi István gróf és Berzsenyi Dániel." Merényi Oszkár dr. egy. m.-tanár előadása.

5.00: Magyar, szlovák és ruszin híradás.

5.20: A Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara játszik. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Fabini: Venezia induló; 2. Thomas: Raymond, nyitány; 3. Márk Béla: Barna fürtök, keringő; 4. Hiloczky—Fricsay: Magyar bordal; 5. Benatzky: Fehér ló, egyveleg.

6.00: „Akit mindig szívesen hallgatunk." Tolnay Klári esevegése.

6.10: Tánczene.

6.50: „A fegyver és a munka önkéntesei." Fónyad Ernő előadása.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Aratónap." Kantáta. Illyés Gyula költeményére zenéjét szerezte Ottó Ferenc. Közreműködik Pallo Imre dr., az Operaház tagja, a belvárosi templom énekkara, a ligetutcai polgári fiúiskola énekkara Szódy Szilárd vezetésével, a Székesfővárosi Zenekar. Vezényel Berg Ottó.

7.50: „Szent László." Antal István dr. nemzetvédelmi propagandaügyi miniszter előadása.

Utána: Arany János „Szent László" című költeményét elmondja Lehotay Árpád.

8.20: Magyar est. A rádiózenekart vezényli Majorossy Aladár. Közreműködik Osváth Júlia és Rösler Endre, az Operaház tagja és a Budapesti Kamarakórus Paulovits Géza vezetésével. 1. Hubay: A cremonai hegedűs, nyitány; 2. Szabados Béla: Fanni — Szedjük életünk virágit (Osváth); 3. Poldini: Farsangi lakodalom — Kálmán diák dala (Rösler); 4. Erkel: Hunyadi László, nászjelenet (énekkar); 5. Rajter Lajos: Pozsonyi majális, balettszvit; 6. Dohnányi: A vajda tornya — a) Iva búcsúja (Osváth); b) Talabér harci dala (Rösler és énekkar); 7. Kodály: Háry János — a) Kezdődik a mese; b) Tiszán innen, Dunán túl (Osváth, Rösler); c) Közjáték; 8. Ottó Ferenc: Júlia szép leány — Nézlek, nézlek (Osváth, Rösler és énekkar); 9. Laurisin Miklós: Vidám szüret, előjáték és a szüretelők danája (énekkar). Hangfelv.

10.00: Hangképek az ünnep sportjáról. Vezeti Legenyei József dr. és Machán Tibor.

Majd: Sport- és lóverseny-eredmények.

10.30: Szórakoztató zene. 1. Meisel: Nevess, szivem, keringő; 2. Fusco—Falvo: Dal; 3. Sztojanovits Jenő: Ninon, bordal; 4. Johann Strauss: Tik-tak polka; 5. Trenet: Portugál szerenád; 6. Foti—Cali: La cifalota; 7. Culotta: Keringő; 8. Hlatky Endre: Isten megáldja (Zsindely Ferenc verse); 9. Sándor Jenő: Palotás és friss.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Sárközi Gyula cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Sovinszky László szalonzenekara.

6.10: A Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Fricsay Richárd: Ladiladilom, induló; 2. Figedy Sándor: Régi nóták, ábránd; 3. Armandola: Cirkuszban, szvit.

6.35: Fertsek Ferenc elbeszélései.

7.00: Szórakoztató zene.

8.00: Hírek és sporteredmények.

8.20: „A honvédek egészségvédelmi gondozása." Irta Bartos Dezső dr. orvosszázados. Felolvasás.

8.50: Részlet a Magyar Dalosegyesületek Országos Szövetsége 75 éves fennállása alkalmából rendezett hangversenyéből. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagytermében. a) Palestrina: Már búcsúmat veszem; b) Viski János: Virág és pillangó (Előadja a Rákospalotai MÁV Testvériség énekkara Ádám Jenő vezénylésével. 2. a) Vásárhelyi Zoltán: Vargyasi Elek; b) Rajter Lajos: Magyar katonadalok; (előadja a székesfővárosi Egressy-énekkar Kézdi-Krén Géza vezetésével); 3. a) Liszt: XVIII. zsoltár; b) Caesar Franck: CL. zsoltár; (előadja a Pénzjegynyomda énekkara Péter József vezénylésével.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora. (8.45-kor hírek, majd 10.00: katolikus istentisztelet.)

11.15: Hírek, műsorismertetés.

11.36: „Asztalunkon friss kenyér . . ." Katonáné Kiss Margit és Fischer Károly magyar nótákat énekel, Zemplényi Müller Jóska cigányzenekara muzsikál. Az összekötő szöveget Fiedler József báró írta.

12.30—végig: Budapest I. műsora.

RÖVIDHULLÁM EGÉSZ HÉTEN

Éjjel 1—2.54 óráig 32.88 méteren.

KEDD

június 30

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Vasady—árvátfalvi Nagy: Műszaki hadapródok indulója; 2. a) Andor Károly: Lent a falu végén; b) Lengyel Miska: Vajdának a szép leánya; 3. Beltrami: Keringő; 4. Vessella: Régi olasz induló; 5. Gyermekdal a kínai nyelvről; 6. Hager—Ring: Madár a vízesésnél; 7. D'Anzi—Bracchi: Filmrészlet; 8. Ailbout—Niel: Volt egyszer két királyi gyermek; 9. Várhalmi Oszkár: Béla király-induló; 10. Megállok az udvarodon; Fogadásom tiltja szeretni; A csizmámon nincsen kéreg; 11. a) Széles a Homoród vize; b) Kalapom, kalapom csurgóra; 12. Cioffi: A szivárvány (Taraffo); 13. Fricsay Rich.: Alba Regia, induló; 14. Czernik: Tarantella; 15. Eröss Béla: a) Vannak el nem csókolt csókok; b) Minden piros, fehér rózsát; 16. Schönfeld: Mindig vidáman, polka; 17. Bochmann—Knauf: Slowfox; 18. Helényi Gyula: Szent István 3. honvédgyalogezred parancsnoki indulója.

10.00: Hírek.

10.15: Szalonötös. 1. Jacquet: Francia táncok; 2. Billi: Esti harangszó; 3. Elgar: Szerelmi üdvözlet; 4. Olaszországi képeskönyv, összeállította Vincze Ottó; 5. Pachernegg: Polka; 6. Gabriel: Édes találkozás; 7. Delibes: Virágok tánca; 8. Sándor Jenő: Álmodó Tiszapart; 9. Bihari: Hadik őbester; 10. Monti: Csárdás.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Elgar: Hangversenynyitány. Hanglemez.

11.40: Divattudósítás.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllősi Ferenc.

12.50: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: Sthymmel Miklós jazzegyüttes játszik.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Művészlemezek. 1. Händel: Allegro a „D-dur koncert"-ből (orgona: Alfred Sittard); 2. Schubert: Dal (Heinrich Schlusnus); 3. Beethoven: Holdfény-szonáta (zongora Padarewski); 4. Wagner: Istenek alkonya, részlet az I. felv.-ból (Anday Piroska); 5. Brahms: c-moll zongorahármas (Budapesti-trio); 6. Smetana: Szabadságdal a „Dalibor" c. dalműből (Franz Völker); 7. Ravel: Három dal (énekkar, vez. Vietti).

4.15: Gyermekdélután. „Tilinkós Andris." Hangjáték. Irta és zenéjét szerezte Kerekes Anna. Vezeti Harsányi Gizi. Előadják a gyermekszereplők.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Kovács Erzsébet jazzdalokat énekel.

5.35: „Tömegsport és a sportprimadonna." Vitéz Szombathy Pál m. kir. ezredes előadása.

6.00: Suki Tóni cigányzenekara muzsikál, közben Csepreghy Gyula tilinkózik.

6.45: „Milyen célra szabad békében az óvóhelyeket felhasználni?" A honvédelmi minisztérium légoltalmi csoportfőnökségének közleménye.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Mi történt az elmúlt hat hónap alatt." Koncz Sándor dr. és Lőrinszky Gyula összeállítása hangfelvételről.

8.20: Mozart zongoraversenyei. Előadja Dohnányi Ernő. Közreműködik az Operaház zenekara. Vezényel Rajter Lajos. 1. 15. zongoraverseny (B-dur, K. 450.); 2. 20. zongoraverseny (d-moll, K. 466.); 3. 33. szimfónia (B-dur, K. 319.).

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Magyar nóták. 1. Fráter Lóránd: Tele van a város akácfavirággal (Szaboleska verse, László Imre); 2. Gergelyffy Gábor: Légy enyém, angyalom (Orbán Sándor); 3. Babics László: Hogy várlak én," ha te tudnád (Kalmár Pál); 4. a) Dankó Pista: Szőke kislány, csitt (Pósa verse); b) Dankó Pista: Nem fuj a szél (Papp István verse, Bura Sándor cigányzenekara); 5. Balázs Árpád: Gyere velem az erdőbe (Baghy Gyula verse, László Imre); 6. a) Pápai Molnár Kálmán: Hortobágyi csikósnóta; b) Reményi Béla: Kékpettyes rakottszoknya (Keve verse, Orbán Sándor); 7. Oláh Kálmán: Csak tebenned bíztam (Korányi verse, Lontay Rajner László); 8. Sándor Jenő: Húzzad, cigány, csendesen (Jámbor verse, Kalmár Pál); 9. a) Székács Gyula: Tejbe fürdik az én rózsám (Pósa Lajos verse); b) Sir a kislány a Balaton partján, népdal (Cselényi József); 10. Sándor Jenő: Vadvirágos erdő szélén (Mindszenti István).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45: Ruszin hallgatóknak. Kopik István együttese ruszin népdalokat játszik. Énekel Oszuszky Mária.

6.10: Mezőgazdasági félóra.

6.45: Suki Tóni cigányzenekara muzsikál.

7.10: „Lénárd Fülöp nyolcvanéves." Hoffmann Ernő dr. előadása.

7.30: MÁV Visszhang Dalkör. Vezényel Ujj József dr.

8.00: Hírek.

8.10: „A házasságszédelgő." Vigjáték egy felvonásban. Irta Zilahy Lajos. Rendező Németh Antal dr. Személyek: A postáskisasszony — Bajor Gizi; A fűszeresné — Somogyi Erzsi; A színésznő — Makay Margit; Az aggszűz — Gobbi Hilda; A kopott báróné — Berky Lili; Az óvodásné — Márkus Emília; Sáfrány úr — Pethes Sándor; A bíró — Abonyi Géza; Az írnok — Matány Antal; A patikussegéd — Pataky Jenő; Az öreg Pereces — Bodnár Jenő; Egy ügyvéd — Ujlaky László; Másik ügyvéd — Apáti Imre; Egy vidéki hölgy — Szathmáry Margit; Másik vidéki hölgy — Vándory Margit. Hangfelvétel.

8.55: Szórakoztató zene. 1. Johann Strauss: Gyorsuló dallamok, keringő (Odeon-zenekar); 2. Raymond: Tóni és Vroni (Inge Vesten és Ludwig Bernauer); 3. Kirchstein: Slowfox (Ferruzzi-zenekar); 4. Kleine: Mese és szerelem, dal (Mimi Thoma); 5. Spadaro: Firenze, dal (Spadaro és énekhármas); 6. Meisel: Vidám Bécs (orgona: Wolff); 7. Bochmann—Knauf: Indulódal (Ufa tánczenekara és énekkara, vez. Bochmann); 8. Boulanger: Tangódal (Assia de Busny); 9. Durandi: Keringő (harmonika: Wolmer Beltrami); 10. Hegedüs Tamás: Hamvadó cigarettavég (Karády Katalin); 11. Demaret: Bib és Bob (Leo Eyssoldt zenekara); 12. Szemere György: Nem tudom, sírjak vagy nevessek (Marschalkó verse, Mezey Mária); 13. de Fries Károly: Galambom, egy-két kupica (Kovách verse, Kazal László).

10.10: Tánezene. Huiczky László táncezenekara játszik.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész. Szórakoztató zene. II. rész. Magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza. Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

5.15: „Vakációs remények, vakációs gondok." Borbély Kamill bencés tanár előadása.

5.45: Budapest II. műsora.

6.40: Hevessy jazz-együttes.

7.00—végig Budapest I. műsora.

SZERDA
július 1

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Hadányi Antal: vitéz Nemes Máthé vezérőrnagy-induló; 2. a) Alma a fa alatt; b) Sámlit tesz a; 3. Schneider: Egyveleg Ziehrer műveiből; 4. Recoschewitz: A finn hadsereg tisztelgő és díszindulója; 5. Michaelis: Erdei kovácsműhely; 6. di Chiara: La spagnola; 7. Bruno—Redi: Mazurka; 8. Fényes Szabolcs: Gyöngéd dal; 9. vitéz Náray Antal: Lovassági induló; 10. a) Pete Lajos: Nem való bokréta gyűrött süveg mellé; b) Lyukas kalapom, népdal (László Imre); 11. Rivela: A vörös ördögök; 12. Ruccione—Bonagura: Filmdal; 13. Kreuder: Szembekötősdi; 14. Schütz: Trilla, polka; 15. Herbert: Csókolj meg újra, lassú keringő; 16. Adorján Sándor: Kalapomra páros; 17. Daloló honvédek: a) Lassan kocsis; b) De szeretnék hajnalcsillag lenni; 18. Bachó István: Ludovika-induló.

10.00: Hírek.

10.15: Operettrészletek. 1. Heuberger: Operabál, nyitány (berlini filharmonikusok); 2. Schubert: Három a kislány, dal (H. E. Groh); 3. Suppé: Boccaccio, kettős (Lilly Claus és Walter Ludwig); 4. Varney: Tiszt urak a zárdában, részletek (szimfónikus zenekar, vez. Bigot); 5. Zeller: A madarász, dal (Elisabeth Schumann); 6. Yvain: Románc (Tino Rossi); 7. Millöcker: A koldusdiák, részletek (összeállította Kalotai László, Orosz Júlia és Laurisin Lajos); 8. Johann Strauss: Sieveringben virágzik az orgona (Erna Sack); 9. Huszka: Operettrészletek (Martos—Bakonyi verse, Kőszegi Teréz és Angyal-Nagy Gyula); 10. Herbert: Babák Meseországban, induló (Victor-zenekar).

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Nadler Ilus zongorázik. 1. Liszt: Petrarca-szonett (123. sz.); 2. Chopin: Polonaise-fantázia (61. mű).

11.40 Somlay Károly elbeszélései.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Weidinger Ede szalonzenekara. 1. Suppé: Pajkos diákok, nyitány; 2. Ernst Fischér: Nyári utazás, egyveleg; 3. Kern: Filmegyveleg; 4. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: A Szent István 3. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Helényi Gyula. 1. Vasady Béla: Bolyai akadémikus induló; 2. Flotow: Stradella, nyitány; 3. Johann Strauss: Denevér, keringő; 4. Ruszinkó Nándor: Ejtőernyős-induló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Surányi Rudi cigányzenekara.

4.15: „Fáy András." Csery-Clauser Mihály dr. előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Vivaldi: a-moll vonószenekari verseny (amszterdami Concertgebouw-zenekar, vez. Mengelberg).

5.30: „Együnk zöldfőzeléket." A közvetítést a közellátásügyi minisztérium konyhájából vezeti Filotás Lili. Hangfelvétel.

5.50: Vécsey Ernő jazzongoraszámai.

6.05: „Kerülő úton." Boröntő Jenő tréfái. Felolvasás.

6.20: Honvédműsor.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Magyar nóták. Karácsonyi Margit és Vargha Imre énekel, kísér Sárai Elemér cigányzenekara. **Karácsonyi számai.** László Imre: Száz szál piros rózsa; Teghze-Gerber Miklós: Ablakomra ráborult (Borsos Miklós verse); Morvay Károly: Badacsonyi kéknyelű (Szondy verse); Sándor Jenő: Hogyha néked hinni tudnék (Sághy Ilona verse); népdal: Százados úr, sej, haj; Országúton mennek a katonák; Egy vonat most van indulóban. **Vargha számai.** Magyar László: Rásüt a nap a búzára (Török Rezső verse); Népdal: Fakó lovam lábanyomát; Szentirmay Elemér: Ritka búza, ritka árpa; Gondor József: Hullámzik a búzatenger; népdal: Meg kell a búzának érni; Kádas György: Kék a búzavirág.

8.10: Külügyi negyedóra.

8.25: Székesfővárosi Zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Beethoven: Prometheus, nyitány; 2. Liszt: IX. rapszódia (Pesti karnevál); 3. Viski János: Két magyar tánc: a Palotás; b) Friss. Hangfelvétel.

8.50: „Hogyan üzenjünk a Vöröskereszt bajtársi szolgálat útján."

9.00: A Magyar Revü tánczenekar, Horváth Jenő jazzegyüttese és a Holéczy-együttes műsorából.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Tánczene.

11.50: „Ferienkurse der Universität Debrecen." Németnyelvű előadás a debreceni Nyári Egyetemről.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30: Szórakoztató zene.

7.20: „Természettudomány és materializmus." Irta Koczkás Gyula dr. egyetemi magántanár. Felolvasás.

7.35: Laczkovich János orgonál a Zeneművészeti Főiskola nagytermében. 1. J. S. Bach: Toccata (dór); 2. Boellmann: a) Ima; b) Menüett; 3. Bossi: Canzoncina; 4. Dubois: Alleluja.

8.00: Hírek.

8.10: Magyar Női Vonósnégyes. Tagjai Kálmán Mária, Mezey Mária, Szerémi Magda és Ulbrich Hermin. 1. Kodály: II. vonósnégyes; 2. Haydn: D-dur vonósnégyes (20. mű, 4. sz.).

9.00: „Chopin-keringők." Sőtér István előadása hanglemezekkel. Közreműködik Furka Gizella (zongora).

10.10: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Rossini: Szevillai borbély: nyitány; 2. Armandola: Intermezzo; 3. Meyer Helmund: Szvit; 4. Vincze Ottó: Az ördög nem alszik, előjáték; 5. Fucsik: Dunai legendák, keringő.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész. Francia szerzők művei. II. rész. Tánczene.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.
12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza. Himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
5.15: Szlovák hallgatóknak. I. rész. „A Pálosrend története vázlatokban." Markovics Károly előadása. II. rész. Rácz Magda szlovák népdalokat énekel.
5.50: M. Hemerka Mária és Reiter Márta kétzongorás műsora. 1. Mozart: D-dur szonáta, III. tétel; 2. Beethoven: Török induló; 3. Mendelssohn: e-moll rondo; 4. Schmidt Bella: Cassade.
6.20—végig Budapest I. műsora.

CSÜTÖRTÖK
július 2

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek, zene. 1. Miklós Imre: Magyar földön, induló; 2. a) Aki a babáját igazán szereti; b) Kilyukadt a kötőm; c) Megy a gőzös; 3. Lanner: Negédesen, keringő; 4. Carlos: Induló (Ervin Hartung); 5. Guerrero: Spanyol dal; 6. Rixner: Gyermekvágyak; 7. Karrasch: A kék Buddha, dalkeringő; 8. Paderewski: Menüett; 9. Seregi Artúr: József nádor 2. honvédgyalogezred díszindulója; 10. Johann Strauss: Bécsi bonbonok, keringő; 11. Hecker: Vidámság; 12. de Luca: Te szép Colorado; 13. Marchetti—Gram: Tangódal; 14. Farkas Dezső: Levente-induló; 15. Sándor Jenő: a) Bepanaszolom az Istennek; b) Csárdás; 16. Sándor Jenő: Nem kell pénz a boldogsághoz; 17. a) Szerdahelyi János: Szemet vetett rám egy legény; b) Szerdahelyi: Répa, répa, sárga répa (Nagy Izabella); 18. Linka: Rákóczi emléke, induló.

10.00: Hírek.

10.15: Csuka Zoltán köszönti Ujvidék városát.

Majd: Szórakoztató zene. 1. vitéz Major István: Szentelt föld, induló (Pátria férfikar és a Folyamerők zenekara, vez. ifj. Friesay Richárd); 2. Figedy Sándor: Magyar ábránd (Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara, vez. a szerző); 3. Boka András: Régi magyar tánc (szalonzenekar); 4. Hadfy Hermann: Délvidéki induló (Rendőrzenekar énekkarral, vez. Szőllősi Ferenc).

10.40: „Körülnézünk az újvidéki primőrpiacon." A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: „Időtöltés Ujvidék fürdőtelepén." A közvetítést vezeti Dövényi Nagy Lajos.

12.00: Harangszó az ujvidéki pléhániatemplomból. Fohász. Himnusz.

12.10: „Pétervárad várával szemben az újvidéki Dunaparton." A közvetítést vezeti Dövényi Nagy Lajos.

12.40: Hírek.

12.50: Az újvidéki szalonzenekar. 1. Doppler: Két huszár, nyitány; 2. Bihari—Lavotta: Palotás; 3. Káldy—Bertha: Lavotta Rezső szerelme, szerenád; 4. Hruby: Találkozás Lehárnál.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: „Tizezer és egy ember az újvidéki strandfürdőben." A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Az újvidéki Zenekonzervatórium tanárainak hangversenye. 1. Bach: Arioso (gordonka: Tóth Antal); 2. Debussy: Előjáték; 3. Wieniawski: Románc; 4. Kodály feldolg.: a) Akkor szép az erdő; b) Kocsi, szekér; 5. Frescobaldi—Cassado: Toccata; 6. Liszt: Az Este-villa ciprusai; 7. Alessandro Rotta: Rondo alla polacca (hegedű: Szegedi Sándor).

3.50: „Ég a munka Ujvidék gyáraiban." A közvetítést vezeti Budinszky Sándor és Dövényi Nagy Lajos.

4.30: A Horthy Miklós 9. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Fricsay Ferenc. 1. Fricsay Ferenc: Bácskai induló; 2. Liszt: I. magyar rapszódia; 3. Fricsay Richárd: Alba Regia, induló; 4. vitéz Náray Antal: Erdély, induló.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin hiradás.

5.15: „Székelyek Bácskában." Vasárnap délután a Hadiknépe székelyfalujában. A közvetítést vezeti Dövényi Nagy Lajos.

5.45: A temerini tamburazenekar.

6.00: Az ujvidéki német ifjúság énekkara népdalokat ad elő.

6.20: „Pallérozódik az ujvidéki Darányi-telep." A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

6.40: Az ujvidéki kórus. Vezényli Kiss Lajos dr. Magyar tájak — népdalkórusok." 1. Kodály: a) Köszöntő; b) Esti dal; 2. Ádám Jenő: Szegény juhász nótája; 3. Nádasdy: Tisza partján; 4. Veress Endre: Elment a madárka; 5. Bárdos Lajos: Bogojai táncdalok.

7.00: Magyar, német és román hiradás.

7.20: „Mit dolgozik a délvidéki közművelődési szövetkezet." A közvetítést vezeti Dövényi Nagy Lajos.

7.45 Az ujvidéki Filharmóniai Társaság hangversenye és irodalmi estje. Közreműködik az ujvidéki Kórus. Vezényel Kiss Lajos dr. 1. Erkel: Hunyadi-nyitány; 2. Liszt: Tasso, szimfónikus költemény; 3. Bartók: Régi magyar táncdalok; 4. vitéz dr. Nagy Miklós polgármester ünnepi beszéde; 5. „A jugoszláviai magyar kisebbségi irodalom." Radványi-Radicsevich Sándor előadása; 6. Délvidéki költők verseiből előad Baló Elemér; 7. Kodály: Te Deum. Közreműködik Simányi Erzsébet, továbbá Solymossy Margit, Járay József, Litassy György, az Operaház tagja és az ujvidéki kórus.

9.40: Hírek,

10.10: „Üzen az otthon." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn hiradás.

11.25: Báeskai Horváth Matyi cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20: Ruszin hallgatóknak. 1. „A lentermelésről." Irta Bendász Mihály. Felolvasás; 2. Hanglemezek.

6.45: Tánczene.

7.10: A Székesfővárosi Zenekar hangversenye a Károlyi-kertből. Vezényel Fridl Frigyes. Közreműködik: Farkas Ilonka és Nagypál László az Operaház tagja. „Strauss-est."

A szünetben kb.

8.00: Hírek.

9.10: „Sarlós boldogasszony." Petró Sándor előadása.

10.10: Könnyű zene. 1. Ákom Lajos—vitéz Vadady Albert: Ma este várlak, tangó (Sárdy János); 2. Schmit: Dal (Lucienne Boyer); 3. Kunz: Jazzdal - egyveleg (zongora: Charlie Kunz); 4. Loreley Scheurer: Foxtrot (Ostermann zenekara); 5. Bixio Cherubini: En és a hold (Tito Schipa); 6. Nápolyi emlék, tarantella (Columbia-zenekar); 7. Kollo: Slowfox (Schuricke-énekhármas); 8. Buday Dénes—Szilágyi László: Enyém vagy örökké (Fedák Sári); 9. Glahé: Lövészünnepély (Ludwig Kletsch zenekara); 10. Schisa: Sorrentói éj (Carlo Moreno); 11. Fries Károly—Kovács Kálmán: Valahol Oroszországban (Karády Katalin); 12. Rusconi—Frati: Dalkeringő (Franco Lary); 13. Egyed Miklós—Horváth László: Panni (Nagykovácsi Ilona); 14. Setti: Giardino Viennese, keringő (Cetra-zenekar, vez. Pippo Barzizza).

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész. Szórakoztató művészlemezek. II. rész. Magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.20: Tánczene.

11.40: Magyar és szlovák hiradás, műsorismertetés.

12.00: Budapest I. műsora.

6.00: Budapest II. műsora.

6.20: „Az egészségvédelemről." Dr. Röthler István tisztifőorvos előadása.

6.45: Zemplényi Müller Béla cigányzenekara muzsikál. Közben

7.00: Budapest I. műsora.

7.45—végig: Budapest I. műsora.

PÉNTEK
július 3

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Figedy Sándor: Vitézvári Simonyi óbester, lovassági díszinduló; 2. a) De szeretnék rámás csizmát viselni; b) Vékony héja van a piros almának; c) Barna legény vagyok; 3. Granados: El turia, spanyol keringő; 4. Kimigayo japán induló; 5. Schröder: Kettős a „Nevessszeress" c. filmből; 6. Bratton: Piknik mackó kománál; 7. Kakuk, jódlidal; 8. di Capua: Maria Mari; 9. Maxa: Magyar induló; 10. Szaucsek István: Hull az eső, nagy a sár; 11. a) Kőmives Imre verse: Lekaszálták már a rétet; b) Nagy a feje búsuljon a ló, népdalok; 12. Bergmann: Szerelem királynője, keringő; 13. Brühne: Dalról mesél a szellő; 14. Fahrbach: Búcsú, induló; 15. Buday Dénes: Nizzai virágcsokor; 16. Lincke: Egy kis szerelem; 17. Cioffi: Rosamaria; 18. vitéz Marton Béla: Nemzeti Munkaközpont-induló.

10.00: Hírek.

10.15: Szórakoztató zene.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

11.20: Sallai Pál énekel. 1. Liszt: Ha én dús király volnék; 2. Wolf: Weila dala; 3. Vaszy Viktor: Voltam vad várúr; 4. Lavotta Rezső: Valahol messze; 5. Lavotta Rezső: Honnan jő a fény; 6. Hubay: Szeretném itthagyni.

11.40: „Takarékoskodjunk egészségünk kára nélkül." Irta dr. Csapodyné Mócsy Márta dr. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Országos Postászenekar. Vezényel Erdőgh János. 1. Auber: A fekete domino, nyitány; 2. Waldteufel: Álmom, keringő; 3. Siede: Falusi ünnep, szvit; 4. Pauspertl: Német meseerdőben, szvit; 5. Hanzsér Zoltán: Kis katonák; 6. Stephanides Sándor: Intermezzo; 7. Pongrácz Géza: Visszatérés, induló. **Közben**

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: A Folyamerők zenekara. Vezényel ifj. Fricsay Richárd. 1. vitéz Náray Antal: Előre Bácskába, induló; 2. Ádám: Ha én király volnék, nyitány; 3. Johann Strauss: Bor, dal, asszony, keringő; 4. Fricsay Richárd: Díszinduló; 5. Ruszinkó Nándor: Texasi dal, 6. Pécsi József: Repülőinduló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Ilniczky László szalonzenekara. 1. Robrecht: Keringőegyveleg; 2. Czibulka: Szerenád; 3. Gebhard Rio: Novelette; 4. Zakál Dénes feldolgozása: Északi népdal; 5. Sidney: Gésák, egyveleg; 6. Kiss-Ángyal Ernő: A rózsám de csinos, induló.

4.15: „A barlangok mint természeti emlékek." Kadic Ottokár dr. előadása. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Filmzene. 1. Küssel: Búvárhajók, induló (katonazenekar); 2. Marchetti: Tangó (Myriam Ferretti); 3. Bixio—Cherubini: Szerenád (Enzo de Muro Lomanto); 4. Kreuder: Foxtrot (Rökk Marika); 5. Vécsey Ernő: Tudom, hogy nem szeretsz (Segesdy verse, Weygand Tibor); 6. Friml: Rose Marie, indián szerelmi dal (Emilia Velses); 7. Sándor Jenő: Dal a kis csizről (Marschalkó verse, Major Ida).

5.40: Sportközlemények.

5.50: Horváth Jenő jazzegyüttese játszik.

6.10: Német hallgatóknak.

6.30: Magyar népmuzsika. Irta és összeállította Molnár Imre dr., a Zeneművészeti Főiskola tanára. Közreműködik Csóka Béla, az Operaház tagja zenekari kísérettel.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: A kassai rádió műsorából: Diákmódra. A bárcai háziasszonyképző növendékeinek szórakoztató műsora.

8.00: „A soproni Nyári Egyetem." Vargha Ferenc dr. egyetemi magántanár előadása.

8.10: Pertis Pali cigányzenekara muzsikál.

8.45: „Három francia költő." Baudelaire, Rimbaud, Verlaine. A verseket elmondja Peéry Piri.

9.15: Hangképek a Cirkusz júliusi műsorából. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

9.40: Hírek.

10.15: „Üzen az otthon." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: „Amire még ma is táncolunk." Hanglemezek.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15: Horváth Jenő jazzegyüttese játszik.

6.35: „Híres vakok." Vitéz Kassay Béla előadása.

7.00: Szórakoztató zene.

8.00: Hírek.

8.10: Beethoven-művek. 1. III. Leonora-nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Eugen Jochum); 2. Esz-dur zongoraverseny (zongora: Walter Gieseking); 3. III. szimfónia (Esz-dur, Eroica, londoni filharmonikusok, vez. Kuszevicckij).

10.10: A kassai rádió műsorából. A 21. honvédgyalogezred zenekara játszik Hadányi Antal vezényletével. Kelet zenéje. 1. Mozart: Török induló; 2. Pazeller: Keleti nő, keringő; 3. Boieldieu: A bagdadi kalifa, nyitány; 4. Popy: Keleti szvit; 5. Lincke: Boszporusz mentén; 6. Pécsi József: Keleti nász; 7. Bendix: Dervisek tánca.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: Géczy Barnabás keringőket játszik és magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

6.10: Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra (zongora: a szerző.) Hanglemez.

6.35: Szentiványi Jenő elbeszélése.

7.00: Budapest I. műsora.

7.20: „Császárvárás Megyaszón." Hegyaljai Kiss Géza elbeszélése.

7.40: A Bohém-jazzhármas műsora.

8.00: Budapest I. műsora.

10.10: A 21. honvédgyalogezred zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal. Ezt az adást Budapest II. átveszi! Kelet zenéje. 1. Mozart: Török induló; 2. Pazeller: Keleti nő, keringő; 3. Boieldieu: Bagdadi kalifa, nyitány; 4. Popy: Keleti szvit (Bajadér; Ganges partján; Les Almées; Órjárat); 5. Lincke: Boszporusz mentén; 6. Pécsi: Keleti nász; 7. Bendix: Dervisek tánca.

11.00—végig: Budapest I. műsora.

SZOMBAT

július 4

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Ruszinkó Nándor: Gyorshadtest-induló; 2. a) Barta Henrik: Kaszinócsárdás; b) Süt a mama, népdal; 3. Frati—Cambieri: Keringő; 4. Daloló honvédek: a) A jó lovaskatonának; b) Házunk előtt mennek el a huszárok; c) Azért, hogy én huszár vagyok; 5. d'Elia: Győzelmes seregek felvonulása, induló; 6. Lincke: Légvárak, keringő; 7. Kockert: Egy reggel Sanssouciban; 8. Ansaldo—Bracchi: Slowfox; 9. Dankó—Fricsay: Magyar vér, induló; 10. Morvay Károly: Kaptam egy levelet (Szücs verse, Lontay Rajner László); 11. Teghze-Gerber Miklós: Gyalogút, kocsiút; 12. del Pistoia: Rosetta, mazurka; 13. Marchetti—Nisa: Tangó; 14. Neidhardt: A volt kassai Vilmosbakák indulója; 15. Grothe: Filmdal; 16. Glombig: A nevető xilofon; 17. Redi: Filmdal; 18. Pongrácz Géza: vitéz Asztalossy Aladár-induló.

10.00: Hírek.

10.15: A Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Előrdögh János. 1. Pongrácz Géza: Magyar lobogó alatt, induló; 2. Eilenberg: Midás király, nyitány; 3. Aletter: Találka, intermezzo; 4. Komzák: Albrecht főherceg-induló; 5. Pécsi József: Győzelmi lobogó alatt, induló; 6. Kacsóh Pongrácz: János vitéz, egyveleg; 7. Lincke: Bakfispárádé; 8. Erkel: Hunyadi-induló.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Hangszerszólók. 1. Pergolesi: Szonáta (G-dur, csembalo: Corradina Mola); 2. J. S. Bach: Adagio a C-dur toccatából (gordonka: Pablo Casals); 3. Scarlatti—Madami: Gavott (mandolin és gitár); 4. Szymanowski: Dal (hegedű: Irene Dubiska); 5. Beethoven: Török induló (zongora: Wilhelm Kempff).

11.40: „Történet az állatvilágból." Bosszúálló állatok. Irta Nyáry Andor. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: A József nádor 2. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: Szórakoztató zene. 1. Kodály: Kit kéne elvenni (debreceni ref. kollégium tanítóképzőjének Csokonai-énekkara, vez. Csenki Imre); 2. Liszt: IV. rapszódia (zongora: Alexander Borowsky); 3. Grieg: Szeretlek, dal (Emmy Bettendorf); 4. Rachmaninov—Hubay: Elégia (hegedű: Wanda Luzzato); 5. Tosti: Marechiare (Gino Sinimberghi); 6. Johann Strauss: Perpetuum mobile (berlini állami opera zenekara, vez. Leopold Ludwig).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Vidák Sándor cigányzenekara muzsikál.

4.10: Ifjúsági rádió. „El ne feledd a legjobbat." Hangjáték. Irta és zenéjét szerezte Jánó Ida. Vezeti Harsányi Gizi. Előadják a gyermekszereplők.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Részlet a Magyar Dalosegyesület Országos Szövetsége 75 éves fennállása alkalmából rendezett június 29-i hangversenyéből. 1. Kodály: Esti dal (Beszkárt Pesti Főműhelyének Énekkara, vez. dr. Ujj József); 2. Nádasdy Kálmán: A huszár (Rákosligeti MOVE Énekkar, vez. Sattinger Alfréd); 3. Országh Tivadar: Elmegyek (Postatakarékpénztári Altisztek Énekkara, vez. Szederkényi János); 4. Bárdos Lajos: Vendégnóta (Kisalagi Szebb Jövőt Dalkör, Szilágyi Tamás); 5. Halmos: Paraszti nóták (Kroluper-gyár dalköre, vez. Koch István); 6. a) Szögi Endre: Tisza szélén; b) Cherubini: Körtánc (Kőbányai Iparosok vegyeskara, vez. Sümegh Miklós); 7. a) Katonadalok: Erdő, erdő; A jó lovas katonák; b) Bárdos: Istené az áldás (a résztvevő énekkarok Bárdos Lajos vezényletével). Hangfelvétel.

5.45: „Műszaki rohamesapatok." Bártfai Szabó László m. kir. főhadnagy katonai előadása.

6.10: Tánczene.

6.35: Hangképek innen-onnan.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllősi Ferenc. 1. Chovan: Magyar alföldi képek; 2. Noack: Ünnepély Elysiumban, nyitány; 3. Popy: Balettszvit; 4. Fetrás: Virágünnepély, nyitány; 5. Lindsay: Aisa, intermezzo; 6. Leopold: Spanyol dalegyveleg.

8.20: „Bethlen-utca." Harsányi Zsolt elbeszélése.

8.40: „Szilágyi Imre-emlékest." Bevezetőt mond Papp Viktor. Közreműködik Hámory Imre, az Operaház tagja. Kísér Oláh Kálmán cigányzenekara.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon." A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Magyar nóták. 1. Rácz Pali: Lehullott a rezgőnyárfa (Magyari Imre cigányzenekara); 2. Wesselényi István: Hiába a virágos rét (Lontay Rajner László); 3. a) Daukó Pista—Pósa Lajos: Még azt mondják, nincs Szegeden boszorkány; b) Hevesi József—Marcali: Paprika, só (Cselényi József); 4. Lakatos Flóris—Jávor László: Meggyógyít az éjjel (Kalmár Pál); 5. a) Vékony deszka kerítés; b) Zöldre van a rácsos kapu festve; c) Sepertem eleget; d) Faggyúgyertyát égetek én (Oláh Kálmán cigányzenekara); 6. Pápai Molnár Kálmán: Hortobágyi csikósnóta (Kalmár Pál); 7. Várady: Irtam tegnap a babámnak (Cselényi József); 8. Kiss-Angyal Ernő: Jaj, de szép kék szeme van magának (Mindszenti István); 9. László Imre—Korányi: Perbe szálltam a szivemmel (László Imre); 10. a) Kilyukadt a kötőm; b) Hajnalban, hajnal előtt (Orbán Sándor).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10: Mezőgazdasági félóra.

6.35: Comensoli Mária zongorázik. Schumann: Szimfónikus etűdök.

7.00: A tudomány műhelyéből.

7.20: Verdi: Szicíliai vecsernye, nyitány (milanói szimfónikus zenekar, vez. Molajoli).

7.30: „A svájci sirály." C. F. Meyer-est. A bevezetőt írta Gyergyai Albert dr. Felolvasás. A verseket elmondja Makay Margit.

8.00: Hírek.

8.10: Úgetőversenyeredmények.

8.20: Waldbauer-vonósnégyes. Tagjai: Waldbauer Imre, Szervánszky Péter, Országh Tivadar és Kerpely Jenő. Csajkovszkij: F-dur vonósnégyes (22. mű).

9.10: „Erdélyi nők." Csapodyné Gárdonyi Klára előadása Wesselényi Cserey Ilonáról.

10.15: Szórakoztató zene. Hangfelvétel.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.
9.00: I. rész. Vidám percek. II. rész. Magyar filmek táncszámai.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.
12.00: Harangszó a Dómból, Rákóczi fohásza, Himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
6.10: Budapest II. műsora.
6.35—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP
július 5

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Kéler Béla: Magyar vígjátéknyitány (Radiola koncertzenekar, vez. Majorossy Aladár); 2. Kodály: Háry János — Szegény vagyok, szegénynek születtem (Nagy Izabella); 3. Dohnányi: Pierette fátyola, nászkeringő (berlini állami opera zenekara, vez. Abendroth); 4. Kiss-Angyal Ernő: Ott, ahol zúg a négy folyó (Horváth József); 5. Vecsey Ferenc: Fájdalmas dallam (hegedű: a szerző); 6. Losonczy Dezső: Rapszódia (hegedű: budaházi Fehér Miklós és a Pátria-zenekar); 7. Bárdos Lajos feldolg.: Bács-bogojai táncdalok (Vox Humana énekkar, vez. Sümegh Miklós); 8. Cselényiné: Eljárok én a templomba (Keve verse, Cselényi József); 9. Bihari János: Mikor a pénze elfogyott, verbunkos (Magyari Imre cigányzenekara).

8.45: Hírek.

9.00: Görög katolikus istentisztelet.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Körtvélyessy-Linzenbold Ferenc dr. hittanár mondja. Énekel a templom énekkara Várhelyi Antal vezetésével.

11.15: Evangélikus istentisztelet.

12.15: Leventeműsor. 1. Csárdások (hanglemez); 2. Petőfi Sándor: Az Alföld. Elmondja egy levente. 3. Áfatunk. P. Tarcsafalvy Lajos tábori főlelkész hangjátéka. Előadják a leventék; 4. Üzenetek; 5. Magyar kenyér. Zsigmond Judit előadása; 6. Csárdások (hanglemez).

12.55: „Szebasztopol két ostroma." Nemes Oláh György előadása.

1.10: A Melles Béla-zenekar. Vezényel Vincze Ottó. 1. Erkel: Hunyadi László, nyitány; 2. Dostal: Bécsi egyveleg; 3. Turay Mihály: Szittya, induló.

1.45: Időjelzés, hírek, vízállásjelentés.

2.00: Hanglemezek. I. rész. Művészlemezek. 1. Bellini: Az alvajáró, részlet az I. felv.-ből (Baccalini, Cheni, Mannarini, Venturici és énekkar); 2. Donizetti: Don Pasquale, ária az I. felv.-ből (Enzo de Muro Lomanto); 3. Corelli: Sarabande (madridi szimfónikus zenekar, vez. Fernandez Arbos); 4. Verdi: A lombárdok, ária az I. felvonásból (Arangi Lombardi); 5. Liszt: Az Este-villa szökőkútjai (zongora: Walter Rehberg; 6. Verdi: Ernani, kettős a III. felv.-ből (Gino Vanelli és Nessi); 7. Bizet: Carmen — Habanera (Emmy Leisner); 8. Rimszkij-Korzakov: Vihar a „Rettenetes Iván" c. operából (szimfónikus zenekar);

II. rész: Olasz dalok. 9. Rossini: La danza (Gino Sinimberghi); 10. Tosti: A vucchella (Rosa Ponselle); 11. Leoncavallo: Mattinata (Stracciari); 12. Arditi: A csók (Lucrezia Bori); 13. Mario: Santa Lucia (Gigli); 14. Giannini: Ohie meneche (Dusolina Giannini).

3.00: „Gondoskodjunk idejében vetőmagról." Kristály Aladár dr. miniszteri osztálytanácsos előadása.

3.45: Balázs Gyula magyar nótákat zongorázik.

4.00: Egészségügyi kalendárium. Írta és felolvassa Faragó Ferenc dr. egyetemi magántanár.

4.10: Operettrészletek. Lehár-művek. 1. Cigányszerelem — nyitány (Székesfővárosi Zenekar, vez. a szerző); 2. Éva, dalkeringő (Franco Eary); 3. Giuditta, részletek (Orosz Julia és Laurisin Lajos); 4. Hercegkisasszony — Csend, bohó szívem (Rösler Endre); 5. Pacsirta — Juliska belépője (Tamás Ilonka).

4.40: „A növényzet keletkezése és kialakulása a földön." Adreánszky Gábor báró dr. előadása.

5.00: Magyar, szlovák és ruszin híradás.

5.20: Szórakoztató zene.

6.10: „Erdélyi képek." Kemény János báró előadása Marosfőről.

6.35: Stefániai Imre és Lászlóffy Margit kétzongorás hangversenye. 1. Liszt: IX. rapszódia (Pesti karnevál); 2. Liszt: XV. rapszódia (Rákóczi-induló).

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Toki-Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

8.00: Hangképek az olasz utánpótlás válogatott labdarúgómérkőzéséről. Beszél Pluhár István.

8.30: „Ősbudavárától a Kívánsághangversenyig." Írta és összeállította Szathmáry Antal. A rádiózenekart és az énekegyüttest vezényli Bertha István. Rendező: A. Balogh Pál. Szereplők: Primadonna — Szilvássy Margit; Szubrett — Orosz Vilma; Bonviván — Sárdy János; Komikus — Bilicsi Tivadar; Verselő — Szilassy László; Beszélő — Legenvei József dr. Hangfelvétel.

9.40: Hírek.

10.10: Szórakoztató zene.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Tánczene.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Szalonötös. 1. Kemény Ákos: Kis szvit; 2. Szántó Jenő: Menüett; 3. Kreisler: Bécsi dal; 4. Rachmaninov: Elégia; 5. Grieg: A tavaszhoz; 6. vitéz Pál Imréné: Tarantella; 7. Áts Tivadar: Tangó; 8. Rózsavölgyi Márk: Ugrós.

12.15: A Melles Béla-zenekar. Vezényel Vincze Ottó. 1. Kéler: Rákóczi, nyitány; 2. Gounod: Romeo és Julia, ábránd; 3. Huszka: Bob herceg, részletek.

3.00: Tánczene.

6.10: Szepesi-Stowasser Irén énekel. 1. Liszt: Csengj halkan; 2. Weingartner: Szerelmi ünnep; 3. Debussy: Csillagfényes éj; 4. Járai István: Virágok álma (Szobicsek Laura verse); 5. Kereszty Jenő: Madárdal; 6. Johann Strauss: Déli rózsák, keringő.

6.35: „Boldog Margit, a misztikus lélek." Szunyogh Xavér Ferec dr. előadása.

6.55: Szórakoztató zene.

7.15: A MABI orvosi szolgálata. Hindy Zoltán dr., a MABI vezérigazgatójának előadása.

7.35: Zöldy Sándor hegedül. 1. Bartók: Szonatina; 2. Kodály: Valsette; 3. Hubay: Preghiera; 4. Szent-Gály Gyula: Elégia; 5. Zsolt Nándor: Szitakötők.

8.00: Hírek.

8.10: Manon. Dalmű öt felvonásban. Zenéjét szerzette Massenet. A párizsi Opera Comique zenekarát vezényli Elie. Szereplők: Manon Lescaut — Fraldy; Pousette — Vavon; Jayotte — Rambert; Rosette — Fenoyer; La Servante — Julliot; Des Grieux lovag — Rogacsevszkij; Lescaut — Viller; des Grieux gróf — Guenot; de Norfontaine — de Creus; de Brétigny — Gaudin; Hotellier — Payen. Hanglemez.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora.

11.00: Hírek, heti beszámoló.

11.15: Budapest II. műsora.

12.15—végig: Budapest I. műsora.

HÁZASSÁGKÖTÉS A RÁDIÓ HULLÁMAIN ÁT

A magdolnavárosi előljáróság előtt valóságos szimpátia-tüntetést rendeztek a XIII. kerület lakosai: már kora délután nagy csoportokba verődtek, hogy az este hét órakor kezdődő első rádió-házasságkötést végignézzék. Hét óra tájban már többezer néző verődött össze, riadóautót kellett kivezényelni s a szaporán leugráló rendőrök kordont vontak az épület előtt.

A reflektorok és a csillárok fényében ott szorongott hófehér ruhájában a menyasszony, akinek férje kint a szovjetfronton harcol. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata már május 9-i keltezéssel megkapta a hivatalos katonaparancsnoksági intézkedést, mely szerint Vetrik Gyula honvéd a rádión keresztül feleségül óhajtja venni Csernyák Ilonát. Minthogy a kormányrendelet lehetővé teszi az ilyen házasságkötést, az előljáró, Petrik Béla megeskette a fiatalokat.

Az érdekes és ünnepi esemény fényét az is emelte, hogy Antal István nemzetvédelmi és propagandaügyi miniszter, továbbá Szendy Károly fővárosi polgármester vállalta a két tanú szerepét.

A menyasszony fehér rózsacsokorral a kezében felállt, háta mögött a két illusztris tanú, az anyakönyvvezető az előírásos szentkoronával díszített nemzeti szalaggal a vállán, felolvasta a hivatalos szöveget, majd megkérdezte a menyasszonyt: — Akar-e Vetrik Gyula felesége lenni?

— Igen — hangzott a válasz és ettől az egyetlen szótól valahol a szovjetfronton örömben dobbant meg az új férj szíve. Katonabajtársai biztosan szeretettel gratuláltak neki, miközben bent a díszteremben, melyet örökzöld növények tettek még ünnepélyesebbé, a kis asszonykának először a miniszter, aztán a polgármester, majd Csipkés Ernő ezredes, Budapest városparancsnoka gratulált.

Akik pedig hallották a rádióban az anyakönyvi eseményt, biztosan irígyelték egy kissé ezt az egyszerű lányt, akinek ilyen szép élményben lehetett része . . . **B.**

MIKLÓSSY GÁBOR

nyerte a Székely Bertalan-jutalmat

A Képzőművészeti Főiskolán évről-évre nagy izgalom előzi meg a legnagyobb főiskolai jutalom kiosztását. Aki ezt a jutalmat, a Székely Bertalanról elnevezett kitüntetést megkapja, néhány év mulva biztosan előkelő tárlatokon szerepel. A Főiskola művésztanáraiból alakult zsűri sohasem téved ennek a fontos jutalomnak az odaítélésében. Az idén Miklóssy Gábor nyerte el a jutalmat.

Amikor meglátogattuk aradiutcai lakásán, éppen egy romantikus kompozición dolgozott. Miklóssy Gábor külsőre sajátságos keveréke a spanyol operaénekes-típusnak és az elméleti szakkönyvekben búvárkodó képzőművésznek. Pedig egyáltalán nem látszik képein az iskolai szabályokhoz való merev ragaszkodás, ellenkezőleg: teljes felszabadultság, gáttalan művészi önállóság jellemzi. Helyenkint egy kis Goya-, egy kis Velasquez-hangulat ömlik el képein, ez természetes is, hiszen a fiatal művész, aki már két évvel ezelőtt kitüntetéssel végezte a Főiskolát és most mint továbbképzős működik Rudnay Gyula mester keze alatt és elsősorban a spanyol iskolát érzi magához közel.

— Végtelenül lebilincsel Goya, Velasquez, Manet művészete — mondja az ifjú művész, — olyan közel érzem őket magamhoz, akárcsak élő mesteremet, Rudnay Gyulát, akinek irányítása mellett tanultam meg a művészi önfegyelmet, a művészet odaadó és határtalan tiszteletét.

A falon hegedű. Miklóssy Gábor elmondja, hogy eleinte hegedűművésznek készült, be is iratkozott a Zeneművészeti Főiskolára, de egyre jobban és jobban vonzódott a vászonhoz és ecsethez, egyre jobban érdekelte a színek pompája.

— Amikor 1940-ben elnyertem a székesfőváros díját — folytatja kis megszakítás után — már teljes határozottsággal tudtam, hogy a festőállvány mellett van a helyem. Ez az első nyilvános siker erősítette meg hitemet önmagamban. Ez egy freskóterv volt, amelyet szeretnék alkalomadtán teljesen kidolgozni. Egyébként a Székely Bertalan-díjat egy Széchenyi-kompoziciómmal nyertem.

Mutatja is a nagyszerű kompozició fényképmásolatát. Igazi művészmunka. **Baráth Ferenc**

A Kis Juhász

IRTA: DARKÓ ISTVÁN

A páston át jött a haragos hang, a parancsos kiáltás, az öreg bacsó felől, Peti Pali, a kis juhász felé:

— Hordod-e mán magadat, te?

Ijedtében térdre guggolt és ráült a lábára húzott csizmaszárra. Testi súlyában úgy ült rá, hogy mezitelen lába alájaviccsant s vagy négy ujja meg is roppant.

Ijedelme volt neki ez az öreg hang. Ha nem ügyelt, nem teljesített, végzett, ugrott elég szaporán, a nyomában sokszor a keményen koppanó öregbot is elrepült utána.

— Viszem hát! — kiáltotta a kis juhász és behúzta a nyakát. Sebesen összekötötte a szőttvászon négy sarkát, hóna alá ragadta a sajtot, talpára állt és sziszegve fájlalta az ujjait. Arra pislogott a ház felé, a kút és a juhok irányában, ahol az öreg pipázott a fűben. Minő szeme van a vénembernek! Közelről a betűt sem látná az egyvilágért s a pénzt is az orrával nézegeti. Aztán pedig feltolja a cérnával fódozott okuláréját a homlokára s akkor megszámlálja a völgyben szaladó kocsik utasait is.

— Messzelátó őkelme — mondta egyszer Annuska, a Babos Annus. — Gukkerszeme van nékie.

Peti Pál kis juhász tizenhárom éves homloka akkor is ráncba szaladt:

— Kemény markon tart engemet, tudod-e Annus?!

Többet is mondhatott volna, de mennyit, de nem mondott. Nehezen vívta ki így is, hogy a kislány szóba álljon vele, az árva, iskolátlan, juhszagú rongyoskával. Nem akarta hát kicsinyítő panaszba tenni előtte a sorsát. Azon a vasárnapon pedig csizma is volt a lábán, nagy nehéz téli emberecsizma az égő nyárban. Ugy döcögött benne lent a faluban, mint valami új legény. A Babos harangozó lánya csakugyan szóviszonyba került is vele. Késő ig sétáltak a dűlőúton s a temető sövényénél le is ültek. Aranyvasárnap csengő, pengő, fénylő délutánja volt az.

Abba a faluba küldte most a bacsó, ahol Annuska lakott. Át kellett menni a Kerekhegyen, olyan kereken, akár egy cipó, aztán még egy magasabb dombon, egy kinyujtott lepénysikságon, harmadik hegy mellett elkanyarodni s csak akkor látszott a harangozóék faluja.

— A jedző úrékhoz viszed ezt a sajtot és azt mondod a jedző úrnak: Gazdám, igen tiszteli Fakó Pesta ismerősünk küldözi tiszteletvel ezt a csekélységet, ha nem vetik meg.

Igy mondta az öreg a szép kerek sajtra, olyan kerekre, mint egy rendes emberi fej.

— No, hogy mondod?

— Ezt a semmiséget küldözi Pesta bácsi a jedző úrnak, hogy fogadja tiszteletvel, ha nem veszi meg.

— Nem veti meg, nem „nem veszi meg" — te birka!

És már pofon is hajította, de miért? Most pedig itt viszi a sajtot poroszkálva neki a Kerekhegynek. Utána majd, hogy átadta a jegyzőnek, bekopogtat Annushoz is, mert azóta nem látta az édesarcút.

Valamekkora olyan éhség fogta el, hogy a Kerekhegybe is belevágja a jó kétsor fogát, ha sajt ez a hegy, vagy valami más ehető. Fakó bacsó mellett minden nap szüntelen egyformaságban csak száraz kenyér, körömnyi avas szalonna, kiszipolyozott tej, savanyú mint a csevice a hegy alatt, de talán annál is vékonyabb, azok járták. Az útra is egy félkaréj kenyeret kapott.

Azt már elindulása előtt elsüllyesztette. Ugy gondolta most a gyomra tájáról, ahogy egyszer egy mesélő embertől hallotta: Ha most patkót nyelnék, peg lemeneszteném, hát apró szegek lennének belőle bennem.

— De csak még egy patkót sem látok. Igy szólt hangosat és komolyan kutatott a szeme az út porában.

Már akkor leült a sajttal a partra, kibontotta a durva sárga keszkenőt, két marokba emelte a sajtot és csókot nyomott a közepére.

— Lám te sajt — szólongatta a sajtot, — hogy mennyire szeretlek! Hogy mennyire!

Hanyattfeküdt a füvön, felhúzta az ingét és csupasz, meleg gyomrára ráültette a szép sárga, hideg, selymes sajtot.

— Jujj — kiáltotta, — juj, de csiklandozol! De jó hideg vagy!

Hamar letépett egy lapulevelet, mert ismerte, hogy annak a szára szépen festi a fehéret szép sötétzöldre. A kerek sajtra két szemet, bunkós orrot, vastag beszélőajkat festett lapulevéllel. Két irgalmatlan fület is. Megfogta aztán a két fület, megcibálta. Sebesen letörölte a rajzot a sajtról, elmázolta zölden, a keszkenőbe dugta és kötötte volna csomóra a kendő négy végét, de az éhség, a jókedvű, gondtalan, követelő fiatal éhség megállította a kezét.

Visszabontotta a kendőt. A sajt egyik oldalán kicsi, lapos forradás volt. Ott megnyomta talán a deszka, amelyen felállítva szikkadozott. Itt ráhajolt most a szájával és megnyalta a nyelvével. Bugylibicskáját előkapta a nadrágja zsebéből, óvatos szeletet vágott le itt a sajtból. Nem is látszott. De levágta a második szeletet is és a harmadikat is. Nem gondolkozott semmi egyebet, csak kerekítette, faragta és gyűrte magába a sajtot.

Káprázott a szeme. Ni, már csak a fele maradt meg? Mit tegyen véle, jaj mit tegyen? Felkapta a fél sajtot és szaladni kezdett vele.

Jóllakottan lelkesedett:

— Ezt most már Annusnak adom!

Szivenverte egy gondolat. Mi lesz, ha a jegyző, a bacsó, a világ megtudja? Reszketve állt meg. Beugrott egy bokor alá s a félsajtot, a bűnjelet hamar bekebelezte. Alig tudta magába nyomni. Szuszogva, fuldokolva faldosta, mint amikor a kacsát ügyetlenül tömik.

Hazabotorkált. Megállt az öreg Fakó bacsó előtt, aki feltolta a pápaszemet a homlokára.

— Mi bajod gyermek?

— Nincs sajt — hebegte válasznak, — nincs sajt...

— Nincs? Azután osztán mi lett vele?

— Itt — mondta és a gyomrára mutatott, — jókedvem volt... jóllaktam... Egyszerre csak megettem.

Látta, hogy most valami szörnyűség jön. Világomlás, égzengés és az öreg pofot ver rá, mint annyiszor. Az öreg Fakó el is orditotta magát, de úgy, mint még soha. Akkorát üvöltött, mint akinek a lábát vágják. Hátraszaladt a boltéri, a feje fölé emelte és rekedten kiáltozva közeledett feléje.

Igy látta igazában Peti Pali, hogy mit cselekedett. A bűnbánat össze is roppantotta a mellét. A lelke is sippantott egyet a száján keresztül, rongyos, sovány kis lelke. Elugrott a lesujtó bot alól, foszlott kis testi alakja elfutott a büntetés elől. Egészen a rudas kútig futott. Felhágott rá, belelépett, megcsobbant benne. Nagyokat kortyolt a vízből. Szomjasan ivott. A lába, keze, a melle és kivülről a gyomra is szomjú nagy kortyokat nyelt. Hátradült valahová, mint egy hideg, nedves, nagy fekvőhelyen és akkorákat ivott, amekkorákat az imént megevett. Nem győzött betelni a túlságos sajtra locsolódó bő vízzel. Egyszerre mégis felugrott a kút fenekén, feljajdult, hogy most már elég, hanem akkorra elfogyni kezdett körülötte a világ minden sajtja és minden itala.

Ebben a végleges némaságba kezdett percben jajdult a kút vigyázó gémje s nyomban utána a teljességes kút is. Jajdulva harsant a sajtalakja kútnyiláson betekintő égboltozat, füvek és más növényzetek, emberek s a többi élők, vagyis hát az egész megmozduló világ. Férfinépek rohantak a kút irányába, utánuk asszonysokaság, a faluból s még sokkal távolabbról is. Rengeteg lovakon és teméntelen járó szerszámokon katonák is jöttek, de sokkal többen, mint az éji idő csillagai.

Körbezúdulták a kutat. Kötelekkel és létrákkal, harsanó gépezetekkel és ezernél is több segitő karral siettek a kút mélye felé. Kivül az ágyúk hosszú sora is. Csak azt leste, hogy miképpen siethetne támaszukra. Távol a messzi folyóra vert híd is boldog volt, hogy a kútig segithette a katonákat.

A kis juhász hónál fehérebb, hajnali harmatnál hidegebb és csillogóbb csepp teste végezetül kint feküdt a gyepen. Azután hamarosan felpattant a szeme is. Mosolyogva szerte tekintett a megváltozott világban. Árva kis egész testi mivolta eleven lett ismét, azután felállott és eleven lépegetésbe kezdett növekedő gyermeki lába.

Ebben az aranyszálakkal kihimzett pillanatban hát bizonyos igazzá vált, hogy ezt a kürtökkel és énekkel zengő csodát egyedül csak a Peti Pali megváltására készitette az égi Ur s érette hajtották végre a földi seregek.

Mindent hőseinkért! Örülök, hogy postámat ezzel a szép jelmondattal kezdhetem s köszönöm, hogy lelkes hazaszeretetével alkalmat adott erre. Nagy érdeklődéssel olvastam kórházi munkájáról és teljesen osztom véleményét: sebesült és lábadozó hőseinknek az áldozatos gyógykezelésen kívül lelki ápolásra is szükségük van. Színes leírása nyomán szinte látom a kórtermet, az ápoló testvérek felé forduló lázas szemeket s hallom az érettünk szenvedők hangját: Olvasson valami szépet, kedves testvér. Sajnálatos, ha olyan kevés igazán értékes könyv áll rendelkezésünkre. De nem szabad feledniük, hogy mikor a gyűjtés megindult, mindenki adni akart s nem nagyon válogatták, mit küldenek el. Így került aztán a könyvtárakba sok olyan könyv is, amit a mi egészséges szellemű magyar honvédeink nem szívesen olvasnak. Örömmel tolmácsolom hát kérését, hogy a sebesült katonák irodalmi értékű, magyar szellemű, történelmi, társadalmi regényeket, klasszikus magyar költők verseit óhajtják s bár tudják, hogy irodalmunkban sajnálatosan kevés az igazi, tiszta humor, annál jobban vágynak ilyen könyvek után is. Az adományokat küldhetik közvetlenül a *II., Jurányi-utcai vöröskereszt hadikórházba* is, hol lelkes magyar asszonyok szép könyvtárt rendeztek be a sebesülteknek. Áldja meg a jó Isten nemes munkájukat.

Soha ilyen tavaszt! Minden sorából érződik a szörnyű tavaszos vergődés s ezt nem a szerelem szelíd érintése, hanem egy durva önzéssel vágyakozó férfi kegyetlensége váltotta ki. Szedje össze minden erejét és ne szédüljön a kitárt karokba. Jóság és gyöngédség nélkül nincs igazi érzés — csak érzéki játék. Már pedig ilyen édes, tisztalelkű leány nem érdemli meg a romlott férfi karjaiban ráváró sorsot. Még csak meg sem pihenhetne, még csak el sem szédíthetné önvádját, nevelésének, erkölcsi érzékének szemrehányásait. Ez a férfi éppen úgy eldobná, mint már sokakat eldobott. S az ilyen érintetlen teremtés nem talál vissza többé a családba. Isten tudja, milyen következményekkel járna szédülése. Hallgasson hát józanságára, arra a benső tisztaságra, amely ezt a levelet megiratta. Ugyanazt mondja, amit én izenek. A tavasz múlóban, küszöbön a nyár. Közeledjék az édes termőföldhöz. Vesse bele magát a legnehezebb munkába. Fáradjon el, bódíttassa el agyát a kimerültséggel. Ne legyen soha egyedül, hanem keresse a család, meg a munkások társaságát. Felüdül ebben a környezetben s meglátja, megizmosodik gyengülő akarata. Isten segítségével ellent is áll majd a kísértésnek, hiszen okos, becsületes és tisztaságát őrző.

Milyen szépítőszert használjon a fiatal leány? Régebben erre azt felelték volna: hideg vizet és szappant. Ma már nem intézhetjük el ilyen könnyedén a sorok között meghúzódó sok keserűséget. A kérdező bizonyosan gyakran könnyezett a bőrét elértelenítő kiütések miatt s otthon nem veszik komolyan ezt a szenvedést. Pedig segíteni kell, mert egész életre kihathat az ilyen kellemetlenség. Néha a háziorvos egyszerű étrendváltoztatással is jó eredményt érhet el. Ha ez nem használna, forduljanak szakorvoshoz. Nem érdemes megkockáztatni, hogy üdeségüket elveszítsék és egy életen át bánkódjanak elrontott arcbőrük miatt. Éppen ezért nem szabad kísérletezni sem: ami egyiknek használhat, a másiknak káros. Csak szakorvos adhat igazán jó tanácsot.

Elkeseredett nyaraló. Későn kezdett nyaralásáról gondoskodni s tele a Mátra, nincs hely a Balaton nagyobb fürdőiben, Erdélybe is hiába ír már. Most azt hiszi, igazságtalanság érte. Pedig csak az történt, hogy mindenáron előkelő környezetbe vágyik, bár mint írja — nem tartozik a magasabb társadalmi osztályhoz. Érthetetlen ez a törekvés és örülhet, hogy nem sikerült. Miért fizetne erején felül csak azért, hogy kívülről nézze egy összetartozó, összehangolódott társaság életét? Valószínűleg hiúság vezeti, kedvesem, s szeretné elmondani, hogy ott volt, ahol X és Y-né. Pihenésre azonban feltétlenül szüksége van. Keressen tehát jó pihenő helyet, levegőt, kedves társakat valami egyszerűbb helyen. Akkor nem lesznek ruhagondjai, mert tavalyi egyszerű ruháit is elviheti. S nem kell irigykednie, nem kell törleszkednie, hanem pihenten, felfrissülve folytathatja nehéz munkáját.

Színházrajongók. Méltatlankodnak a színházak nyári szünete miatt és szeretnék, ha a bérlet soha nem érne véget, hanem folytatódnék egész éven át. Kedves ez a rajongás és nagy dicsérete a magyar színészetnek. De elfelejtik, hogy a színész is ember. Idegeit, testét-lelkét fokozottabban igénybe veszi életmódja, mint bármi más munka. Pihenésre van szüksége, hogy ősztől kezdve újra gyönyörködtethessen. Kívánjunk tehát nekik kellemes pihenést, nyugalmat, mert ebből fakad majd művészetük tökéletesedése.

Kérem kedves olvasóimat, levelükre mindig írjanak jeligét, mert anélkül nevüket, vagy városuk nevét, esetleg mind a kettőt használom jeligének. Magánlevelet nem írhatok

NŐKRŐL A NŐKNEK

Irja: Hattyasy Katalin

FEHÉR

a nagy divat, férfi és női ruhában egyaránt. Logikát persze most sem szabad keresnünk a divatban, hiszen a szappanhiány feljogositana bennünket a fehér ruha száműzésére, amit csak egyszer lehet felvenni. De még Párizsban is, a fekete szín örök divatjának városában, mellőzték az idén a kedvenc színt és a fehér uralkodik. Szép fehér vászonruhák készülnek, sőt feltűnt néhány habfehér, „régimódi" batisztoalett is, jórészt garden-party ruhában. Megcsodáltunk az egyik koktélpartyn egy sereg férfi santungruhát, kihajtónélküli fazonnal, fehér, sötétkék és nyers színben, nagyon élénk színű nyakkendővel. A nyakkendő egyébként újitás a női divatban is. Santungkosztümhöz magasnyakú blúzt és nyakkendőt viselnek újabban. Fehér kosztümhöz sötétkék blúzt és élénkpiros nyakkendőt láttunk.

A bőrhiányt kezdjük érezni a divatban is, bár sikkes textilholmival pótolják. A bőrövek helyett grograinszalagból készitik — kemény övszalagra varrva — az új öveket, ebből az anyagból készülnek a színes retikülök is, óriási formában, legtöbbnyire vajszínben. Ez a szín egyébként a modern viaszosvászon táskákban is nagyon divatos, sőt szandálcipőben, kesztyűben is.

A fehér nyári ruhák jórészt angolos fazonban készülnek. Délelőttre, korán délutánra nagyon bájosak és fiatalosak a rakott, vagy hólosszoknyás ruhák, kihajtós, elől gombolható felsőrésszel. Az állóplisszés szoknya is szép fehérből, valamint empriméből is és érdekes külön erre a célra szőtt sugaras csíkokban szőtt anyagból is.

Vitorlamintás fürdőruha stílusos a balatoni vitorlázáshoz

Piros aprókockás kartonruha fehér csipkediszítéssel. Ugye, feltűnően csinos?

Kékesíkos selyemszoknya fehér húzott felsőrésszel, piros övvel. A blúzon a zsinórozás is piros

KIS RUHÁK

mindig kellenek. Strandra járni, bevásárolni, sorban állni, sétálni, hivatalba, nyaralásra. A karton és a vászon nagy versenyfutást rendezett az idén s a finisben már-már kiáltoztunk: karton, hajrá karton! — de ekkor a vászon sértődött, nagy lendülettel végső erőfeszítésbe kezdett és társával egyszerre szakították el a célszalagot. Most aztán megosztva gyakorolják a kánikulai uralmat. Nagyon szép, erős, kissé talán rikítónak is mondható sárga vászonruhát láttunk, teljesen zsákszerű simasággal megvarrva az egyik divatos szépasszonyon, barna szalagövvel, barna tartozékokkal, piros hálóturbánnal. Vajszínű vászonalapon, vízállóan ráragasztott viaszosvászonszerű anyagból készült fényes, színes lakkpetytyekkel láttunk egy modellt, amely nyomban gazdára is lelt: Turay Ida vette meg, mielőtt bárki más vevőjelölt láthatta volna. Különös, zsákfazonú ruha, minden dísze az anyagban van.

A kartonmodellek közül leginkább az tűnt fel, amelynek szoknyája a sváb asszonyok sötétkék, keményített kötényének anyagából készült, ráncoltan, két oldalt kissé megszabva, felsőrésze pedig fehér, pirosvirágos kartonból való, dúsan redőzve és ujjatlanul, a legújabb nyári előírás szerint. A világos kartonból készülő sportruháknak sincs ujjuk, helyesebben szabott ujjuk nincsen, csupán a jókora válltömőket befedő és reájuk hajló néhány centi anyag jelzi, hogy itt tulajdonképpen az ujjaknak kellene kezdődniök.

A pettyes-kombináció is tartja magát, délelőtti, délutáni és fürdőruhákban is. Érdekes, különös háromrészes strandruhát láttunk: a fehér, tarkamintás kartonnadrágot és melltartót derékra gombolt kis szoknya egészítette ki, amely apró nyelvecsíkokból volt összeállítva és mindegyik csíkot más-más színű zipzár kapcsolta össze.

Egészen síma levendulakék, könnyű szövetből készült délutáni ruha

NAGY RUHÁK

azért mégiscsak kellenek, hiszen ezek csinálják a fiústermetű, karcsúnál is karcsúbb, bakfisfrizurájú és kamaszmodorú mai sportladykból estére habosruhás dámákat, akiket hátbaveregetés helyett hódoló kézcsókkal köszöntenek a férfiak. Ám az úgynevezett nagy ruhák anyaga is szerény, a nyárhoz illő, hangulatos, tarka, vagy fiatalos fehér, de a téli nehéz brokát és egyéb selyemanyagokat most egyszerűbb anyagok foglalják el. Érdekes, hogy párizsi mintára a csipke, amit pedig egyébként téli anyagnak kiáltottak ki, — most mint garden-partytoalett is első helyen áll és egyáltalán nem tűnik hivalkodónak a karton estélyi ruhák mellett. Természetesen csakis matt gyapjúcsipkéről lehet szó, vagy kézzel varrott csipkékről. Az utóbbiak rendszerint tarkák, ahány virág, ahány levél, annyi színű. Gyönyörű fehér csipke estélyi ruhát láttunk bő szoknyával, elől majdnem a derékvonalig futó, egészen keskeny, ékalakú kivágással, fehér rókakabáttal. A fehér-elegancia csúcspontját jelentette ez a toalett, amelyhez a hajbatűzött fehér viág kitűnően illett.

A karton estélyiknek se szeri, se száma. Legtöbbnyire elő virággal díszítik őket, a kivágásnál, vagy a vállon. Praktikus divat: a dáma a garden-partyra dekoltázsára virágot tűz s ugyanilyen kis csokrot tart a kezében is. Ezt megérkezésekor vízbe teszi s éjfél után friss virág virít a kivágásnál. A pettyes anyagokból is készülnek estély iruhák. Ezek jórészt kartonok.

A nappali kismintás emprimék estére mintha valóban kivirágoznának: nagy rózsák, széles krizantémok, életnagyságú orchideák virítanak az esti toaletteken. Szépek ezek, hangulatosak, magukon viselik a nyár minden pompáját. A szűk derék alatt elomló széles, bő, ráncolt szoknya pedig mintha anyáink ifjúságának idejét idézné.

Ciklámenlila selyememprimé délutáni ruha fehér kabáttal. A kalap és a virág szintén ciklámenlila

Vajsárga kabátruha zöld betéttel, kalappal és platinarókával

Bolya Lenke rajzai

Fehér tüll estélyi ruha fiatal lányoknak. Párizsi modell

Délutáni ruha sötétbarna alapon, a szoknyán színes pettyekkel, élénkzöld övvel

Encsem-bencsem

kis dolgok, az úgynevezett akszesszoárok azok, amelyek a ruhát — még ha tavalyi is — elevenebbé, érdekesebbé teszik. Az egyik divatosan öltözködő arisztokrata dáma most érkezett haza Párizsból, ahonnan egész sereg ilyen kedves apróságot hozott magával. A déli korzón hófehér angol ruhájához kénsárga bőrutánzatú, bőrmintás szalagokból varrt apró krokodilokat viselt, sűrűn egymás mellett az övén. Ugyanilyen sárga krokodil díszítette zsinórszandál-cipőjét. Mint mesélte, Párizsban külön árulják a fatalpat és külön, méterszámra a szandálzsinórt, otthon kell megcsinálni. Ezzel a kis krokodillal azonban határozottan sikkes volt. Az üvegkarkötőknek se szeri, se száma Párizsban. Néha a csuklótól a könyökig sorakoznak a különböző színű, vastag üvegperecek, amelyek a katonáknak beszolgáltatott aranykarcsatok helyét foglalják el. A masni változatlanul divatos Párizsban, akárcsak a szezon elején. Most nemcsak a hajba, a fülbe és a csuklóra kötik, hanem a ruhát is teleszórják vele. Ennek az oka éppen ugyanaz, mint a tüll párizsi divatjának: a szalag, valamint a tüll úgynevezett „szabad cikk", amit korlátlanul lehet vásárolni. Sikkesen megkötött masnikat varrnak a virágcsokormintás empriméruhákra, minden csokor szárára, vagy a tenyérnyi pettyes anyagokon minden petty közepébe, természetesen minden masni másszínű.

A kalapfátyol oly mértékben lett divatos, hogy lassan már elmaradt alóla a kalap és csak a fátyol marad meg. Érdekes, hogy ez a délutáni és esti viselet egészen az állig írja elő a fátyollal borítottságot, de az arcon csak szimplán s hátul a tarkónál óriási, dús tüllmasni van, amely a vállakra hajlik.

Ez a divat egyébként kiemeli az új párizsi frizurát, amely nem magasított többé elől, hanem szorosan, simán lefésült.

IRODALMI notesz

A GIONO-MITHOSZ

Jourdan, a paraszt egy éjtszaka, amikor az ég mélykék kárpitján különösen nyugtalan fénnyel ragyognak a csillagok, felkel ágyából és kimegy az álmában is lélekzö, illatozó földekre, nekiveti az ekevasat a fekete göröngyöknek és szántani kezd. Miért ? Valami ismeretlen hang hívta ki az éjtszakába, ahol úgy megtelik lírával és gionói-költészettel, mint a legvadabban exaltált pesti kávéházi költö ; így szánt ebben a paraszti extázisban, így hajol Giono szerint az eke szarva fölé s ettől a jelenettől áll el a lélekzetük legjobban a Giono-mithosz hívőinek. Néhány csendes szót már kell szólni erről a mithoszról, erről a lírai irodalmi őserőről, amely úgy harsog Giono regényeiből s olyan egetrázónak, szászínűnek látszik Illyés Gyula remek fordításában, hogy a gioniói parasztról csak a legszerényebben merjük megjegyezni, nem a francia földben, hanem a párizsi kávéházak márványasztalán született. Mit sem von le Giono tehetségéből az a gyanú, hogy parasztjai csak az ő egyéni lírájában élhetnek, ezt a parasztot csak a költő tudja így elképzelni. Egy képen már találkoztunk Giono markáns arcélével. Kis, kerek márványasztal mellett üldögélt, szájából kurtaszárú angol pipa lógott, kezében töltőtoll, előtte kéziratpapír. Lehet, hogy a fénykép egy újabb Jourdan-kaland leírása közben vette igénybe alkotó türelmét s az is lehet, hogy fényképezés után Jourdan rögtön kilépett szántani a csillagos éjtszakába. Az arcél és a stílus a nagy írói egyéniség jeleit hordja magán Gionónál s ez a stílus olyan agyvelőt is elbűvöl, mint Illyés a fordító. Erről lenne szó itt tulajdonképpen. Illyéshez, a költőhöz Giono, a költő kétségtelenül közel állhat, de a „Puszták népe“ írója semmi esetre sem azonosíthatja magát Giono parasztjainak világával, amely lombikban él s üvegbúra alatt „misztikum és őserő“ felirattal mutat be a Gionomithosz hívőnek egy olyan életformát, amely minden korban csak álom és vízió marad.

Gy. L.

FENDRIK FERENC KÖNYVE:

ŐSZI MUZSIKA

Finom írás Fendrik új regénye is, mint mindenik, amelyik eddig napvilágot látott. Az „Őszi muzsika“ lírai feszültségében két nő áll egymással szemközt. Egy leány és egy asszony.

Az asszony már jóval közelebb áll az elvirágzáshoz, mint a bimbófakadáshoz. Tudja, hogy nem lehet egyenlő ellenfél a fiatal leánnyal szemben és melyik nő hajlandó úgy felvenni a küzdelmet, hogy biztos a vereségben. Az asszony meghátrál. Elköltözik a városból, ahol ismerik, ahol mindenki tudja hány éves és ahol az emberek szeme a hosszú együttlét folytán biztosabban észrevesz és fed fel kegyetlenül apróbb asszonyi praktikákat.

A szerző mestere annak, hogy megszerettesse és közelvigye szereplőit az olvasóhoz. Ezt főként avval éri el, hogy inkább a lélek szavának ad erős visszhangot, mint a reális történésnek. **(ha)**

IZSÁKY MARGIT: **Isten fekete báránykái**

Izsáky Margitot, a kitűnő, egyéni hangú riportert régóta ismeri a magyar közönség. Kutató, szemével, remek tollával olyan kérdéseket világított meg a napi-sajtóban, melyek valósággal felfedezésszámba mentek. Amikor az újságíró regényt ír, a kritikust mindig kötelezi némi óvatosság, hiszen a riporter kétségtelenül értékes meglátása soha nem bukhat le olyan zöld s titokzatos mélységekbe, mint az író munkája során. Milyen jóleső megállapítás leírni, hogy Izsáky Margit ama ritka újságírók közé tartozik, akik az író teljes fegyverzetét is maguknál hordozzák. „Isten fekete báránykái“ az elhagyott kis utcagyerekek, akik a külvárosi grundok gödrei között úgy nőnek fel, mint a bojtorján s útjuk az első csuzlizástól csaknem nyílegyenesen a gyermekbíróságok, a javítóintézetek szigorú világába vezet. Ehhez a témához kétségtelenül kellett az újságíró minden kis részletet, okozatot, összefüggést észrevevő és kikutató tehetsége, ugyanekkor az író egyéni élményben felolvadó, ösztönös stílusa, tehetsége is. **Gy.**

BARABÁS PÁL: **Harmadszor csengetnek**

Érdekes ember ez a Barabás Pál. Nevével sokszor találkozunk regényben, filmben, színdarabban s mindenütt találunk benne valami meghökkentő, elgondolkoztató felcsillanást, amely kifénylik, kivillog a látszólag csak a felületeket érintő vígjátéktémák, szellemes, mulatságos filmmesék, szórakoztató regények hamulávája alól. Ilyen könyve ez is, ahol minden oldalon talál egy-egy olyen mondatot az ember, amely tipikus „Barabás-szülött“, csak ő láthatta így ezt vagy amazt az alakot, csak ő indíthatta egyik vagy másik útra regényének figuráit. A regény kitűnő, érdekfeszítő meseszövése, alakjainak életteljessége s az az ösztönös humor, amely sokhelyütt átszövi a történetet, ezt a könyvet is ugyanolyan kedvelttéteszi az olvasók előtt, mint Barabás Pál többi munkáit. **Gy.**

A mindenség xenéje

Irta: CSOMORKÁNYI PÁL

Hegyi tanár úr szíve tele volt szépséges költeményekkel. Ártatlan lelkében magasztos gondolatok madarai szárnyaltak. Régivágású lélek volt, klasszikus álmai voltak s bár soha nem írt költeményt: elméje még a tanórák alatt is az örök szépségek rigmusait idézte.

Kint lakott a Rákoson, az egyik szentmihályi településen. Harmincéves volt, amikor idősebb kartársa, Szirmay tanár úr, egy estére vacsoravendégül hívta meg. Itt látta meg a ház kisasszonyát, a szőke, fínom, csodálatosan tisztaszemű Szirmay Annuskát. A kislány a zongora mellett ült, énekelt. Kedveskés, gyenge hangocskája volt, de igen mély érzéssel énekelt a magasságos ég felé, mintha valami angyalt keresett volna szerelmi epedése tárgyául...

De Hegyi tanár úr ezentúl óvatosan kerülte Szirmayékat. Nem akarta, hogy mégegyszer meghívást kapjon, nem akart Annuskával találkozni. Úgy érezte, hogy klasszikus álmait nagyon zavarná a kislány képe. Már ő csak magános legény marad!... Bolyongani szeretett, egyedül, a nagy Rákoson, ahol halott erek, elfutott csermelyek, történelmi patakok helyén, berkek és nádasok enyészete fölött virágozza most békés diadalát a kenyér törvénye.

Hegyi tanár úr nyári alkonyatokon bebarangolta a legendás térségeket, középkori leventékre gondolt, akik királyválasztásra gyülekeztek a Rákoson s görögül szólította meg a palotai proletárfiúcskákat, akik kecskéjüket legeltették, majd megfáradva betelepedett valamely útszéli kocsma vadszőlős eresze alá. Egyszer, legföljebb kétszer félliter, — ez volt a mértéke a könnyű boritalból. Kispohárba töltögetett magának, olcsó dohányból cigarettát sodort, néha valamilyen könyvet húzott elő megviselt kabátja zsebéből s belepillantgatott a gyenge lámpavilágnál. De inkább szerette megfigyelni az ivókat. Látta, hogy ezek az emberek, akik Pestre járnak dolgozni, esteli pihenés órái alatt, fáradságtól és a pár deci bortól egészen egyformává változnak. Néha valamennyien olyan jóságos megértéssel bólintgatnak egymás felé, mintha édestestvérek volnának, máskor meg mindnyájan ellenséges indulattal, sötét kiábrándultsággal húzódnak meg a saját külön poharuk mögött... — Gyermekek, valamennyien gyermekek! — mondogatta ilyenkor a tanár úr, de bizonyos, hogy ő maga volt ilyenkor a legigazibb gyermek...

A második félliternél ártatlan és könnyed érdeklődése elfordult az emberektől, a földi dolgoktól. Ilyenkor néha úgy látta, hogy a csillagok leereszkednek s a kocsmakert fáinak ágaira tűződnek.

A szentmihályi földeken barangolt akkor is, csakúgy, mint máskor, olyan elmélázó hangulatban. Az esőtlen nyár heve néhol már egészen kiégette a vetényeket. A nagy melegség, a csend s az esteli sötétség súlyosan feküdt a világon. Hegyi tanár úr lassan lépkedett, meg-meg is állott, mert szokatlanul melege volt. Sohasem érzett még a mellében, a zsigereiben s az agyában ilyen különös, ilyen nyugtalanító melegséget.

Egyszerre távoli zeneszó csendes hullámai érintették a fülét a lomha, forró szellőben. Valami félénk zene volt ez. Nem lehetett kivenni, hogy húrokról

Képes gyermekújság. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Kiadja a Magyar Népművelők Társasága, Budapest, VII., Dohány-utca 12.

Egyes szám ára 26 fillér.

Kapható minden újságárusnál. Kérjen mutatványszámot!

árad-e vagy finom sípok torkából, avagy nők, gyermekek, ifjak és aggastyánok különös kórusából, de zene volt, halvány és csengő, egészen ismeretlen s mégsem idegen dallamok zengése. Hegyi tanár úr megállt és figyelt. Merről hallatszik, hol keresse forrását? Szomjúhozott: megszomjazta ezt a forrást. Amerre a hangok eredetét vélte, megindult és ment arrafelé.

— Mégis csak valamely vendéglő tornácán muzsikálnak a zenészek — gondolta és kereste a vendéglőt.

De a zene mindig csak egyforma távolságból hallatszott s akkor is élt külön, messzi zengésével, amikor a tanár úr a sashalmi nagykocsma kertjében fölfedezett egy hangos cigánybandát. Kevéske bort ivott itten, azután ment tovább, mert a titokzatos zene immár mintha erősebb szóval hívogatta volna.

A sötét országút mentén egy helyen mintha megzendültek volna a szederindás árkok. Az ember döbbenve megállott. Mi ez? Hirtelen arra gondolt, hogy csak a képzelődése muzsikál, de akkor megint egészen tisztán, élénken s már közelebbről hallotta a csodás, harmónikus hangokat. Most már kürtök, hárfák, lantok és hegedűk szavát különböztette meg s mindenekfölött mintha orgona zengette volna magasztaló zenéjét.

— Valami hangverseny-szála nyílt volna errefelé?...

Gyorsabbra fogta lépteit. Erdei útra kanyarodott, a cinkotai határ sovány fenyvesébe. S itt újból szívenütötte az ijedelem: a fák sötét lombozatából is csak áradt, áradt a titokzatos szimfónia!

— Álmodom mégis?... Vagy talán már nem is élek a földön?... Meg kell találnom! — kiáltott az erdőszélen verejtékezve s akkor a távolból szemébe tűzött a „Nagyicce“ söntésének világa, biztatón, hogy ott talán majd mégis magyarázatot és megnyugvást talál.

Ott csakugyan játszott a zenekar és nagy volt a zenebona. Táncot roptak a fiatalok, kurjantások röpködtek. Dörgött a gordon, sikoltott a klarinét, sírt a hegedű és éles pengéssel pörölt a cimbalom... Hegyi tanár úr fáradtan lerogyott egy lócára s mohón megivott egy kis pohárka homokit, szívta cigarettáját, majd szóbaeredt az italos vendégekkel, dalba is csapott velük s poharát odakoccintotta azokéhoz. De hiába! Amint a cigányzene egy-egy kis rövid szünetre elhallgatott: fülébe zendült az a másik, nagy, mennyei tisztaságú harmónia, előbb halkan, mint a fohászkodás, azután kibontakozott a hegedűk éneke, a csellók férfias imája, a tárogatók egetnyitó harsonája s végül az orgona himnusza.

örökéletű remekművei olcsó áron, **30 fillérért** kaphatók a Magyar Népművelők Társasága kiadásában.

Juniusban **Kazinczy válogatott művei** jelentek meg, júliusban pedig **Erdélyi elbeszélők válogatott munkái** c. kötet gazdagítja a sorozatot. (A márciusig megjelent kötetek továbbra is 24 fillérért kaphatók.)

Kapható minden újságárusnál, dohánytőzsdében és a „Forrás“ könyvesboltjában: Budapest, VII, Dohány-utca 12.

Hegyi úr kigyulladt szemekkel, elhalványult arccal felállott. Kezét a mellére szorította.

— A mindenség zenéje! — suttogta maga elé. — A mindenség zenéje, a szívemben!...

Kilépett a zajongva mulató tömegből, ki az országútra. Feje fölött megindult egy sziporkázó csillag, ő pedig valami benső, szívbeli erőtől ösztökélve, megindult és haladt arrafelé, amerre a csillag is lassan tovamozgott. Így értek a Szirmay-házig, a csillag és ő. Annuska ablaka tárva volt s a lámpavilágban Annuska énekelt a zongora mellett, de abban a pillanatban elhallgatott, amikor Hegyi úr tétován, mint az alvajáró, az ablakig ért. Akkor összefutott a tekintetük. Némán néztek egymásra, a szerelem csodájának bűvöletében.

— János — nyílt meg az Annuska ajka. De hangja alig volt.

— Ez volt... ez volt a mindenség zenéje — buggyant ki a suttogás Hegyi úr szájából.

S csókjaival ráborult a feléje nyujtott kézre, Annuska gyenge kis kezére. Körülöttük elcsendesült a mindenség, csak a csillag, az ő csillaguk sziporkázott némán, sugarai pedig megcirógatták Hegyi tanár úr vállán a kopott vászonkabátot.

KI HOL NYARAL ?

Pethes tanár úr a szerződések aláírásával tölti nyarát. Amint látjuk, mind az öt Pethesnek jut itt szerződés

(Szűr-Szabó rajzaival)

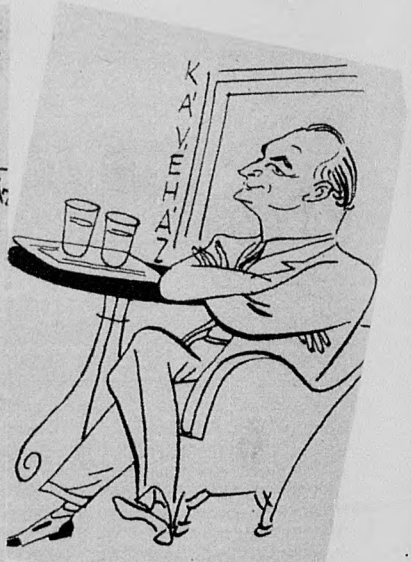

Földényit naponta látni víz mellett üdülni — a körúti kávéházakban

A nagy Csortos és a Kiss Manyi Latyival együtt a Ligetben nyaral

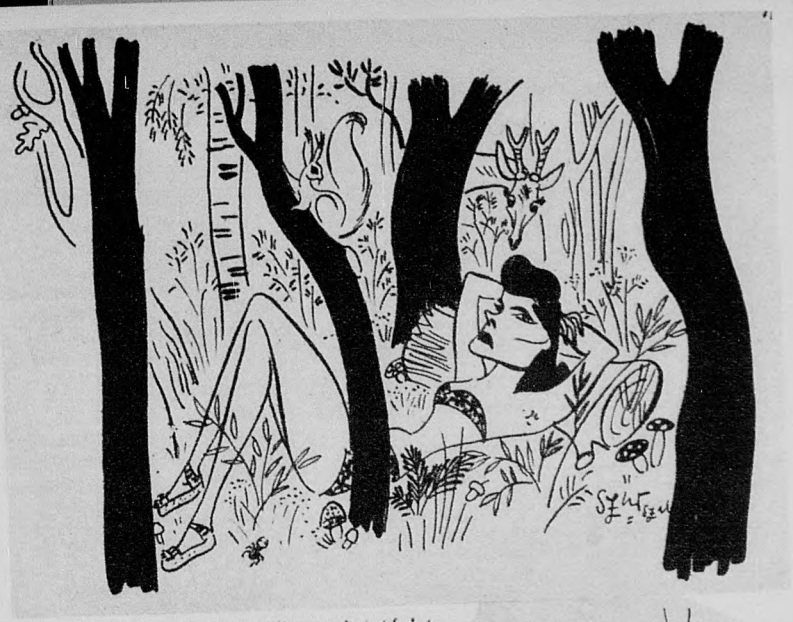

Karády erdőben nyaral, mert gyűlöli a vadvirágos rétet. Különben is rég szerette volna a Hamupipőke erdei szerepét eljátszani

Hegedüs Tibor mint turista elégedetlen a természettel. — Nem lehetne az egyik hegyet odébb vinni és a naplementét vörösebbre csinálni? — kérdi a díszlettervezőtől

Fényes Alice a pesti strandon üdül. Itt sokszor teljesül álma, ő nyomja víz alá a kritikusokat

Somlay Artur nyári esónakázásáról már kiderült, hogy szeret más vizekre evezni

JÁRATLAN UTAKON

IRTA: IVÁNDY ERNŐ

A Vadon Fia egyedül, kémlelődő szemmel állt a fennsíkon és gyanakodva nézett a távolba. Túl a lankákon, a sárgán tikkadó homokhátakon, a titokba burkolódzott erdő felé. Bozontos szemöldökét összevonta, majd felemelte jobbját, hogy ne bántsa szemét a lebukó nap vízszintes sugara.

Túl a buckákon, az indákkal összegabalyodott erdő felől idegen szagot hozott a szél. Finom orra megérezte az ismeretlen illatot, amely izgalomba hozta. Először csak felfigyelt reá, mint a mindenki ellen harcoló magános, a puszták bolyongó fia, aki a tíz körmével kezdte el a mindennapos küzdelmet, mert anyja, aki egy nyirkos barlangban adott neki életet, korán magárahagyta. De aztán szokatlan, még nem tapasztalt érzés fogta el. Nem tudta, mi vonszolja az ismeretlen, a még nem látott felé, mégis mennie kellett. Nem kíváncsiság volt ez, hanem az ösztöne mélyén felserkenő akarat.

Bent, a fák védőn összegömbölyödő koronája alatt két ember ült. Egyiküknek hosszú, hófehér szakáll folyt le a mellére és barázdált arca sok tapasztaltságról tanuskodott. Kezében, amelyet pergamenszerűen fedett a bőr, nyársat tartott és időnként lassan megforgatta a csekély tűzön vörösödő pecsenyét. Mély szemei nyugodtan pihentek társán, aki élénken szemlélte maga körül a fákat és növényeket. Néha egy-egy szót váltottak, ha a fiatal, szőke lány valami újat fedezett fel, de különben csendesen várták, hogy megsüljön a nyárson a fácán. A készülő pecsenye illata sok állatot odacsalogatott az ősrengetegből, amelyek szimatolva járták körül a kis tisztást és nem mertek a két ember közelébe kerülni.

A Vadon Fia lassan, zajtalanul közeledett. A friss hús szaga összekeveredett az ismeretlen lény illatával és ez az illat mintha kissé elkábította volna. Még halkabbra fogta lépteit és napégette, sötét teste úgy siklott a fák között, mint a prédájára lecsapni készülő óriáskígyóé.

A szőke lány kényelmesen nyujtózott el és hanyattdőlt a puhán lehajló vadfűre. Elfáradt az egésznapos menésben és jól esett kinyujtania fiatal testét. Lehúnyta szemét és elégedett mosollyal szívta be a vadon erős levegőjét. Talán arra gondolt, hogy messze Európában, valahol most szól az esti harang és az emberek fehér asztal mellé ülnek le vacsorázni.

Nem tudta, meddig fekhetett így.

Egyszerre különös szorongása támadt. Ösztönösen megérezte, hogy figyelik. Először azt hitte, hogy képzelődés az egész, aztán lassan felnyitotta szemét. Rémülten összerázkódott és szája elé kapta a kezét, mint aki sikoltást fojt el. Az egyik fa törzse mögül sötétzöld szempár tapadt rá és szinte átfúrta az erős tekintet.

Az öreg ember, aki még mindig a vacsora körül foglalatoskodott, észrevette a lány ijedelmét. Amikorra azonban odapillantott, ahol a lány a villogó tekintetet vette észre, már semmit sem láthatott. A Vadon Fia eltűnt.

Fiatal társa sietve mondta el, mit látott. Az öreg felugrott, felkapta vadászpuskáját és az erdő felé indult. A következő pillanatban feltűnt a Vadon Fia. Mosolyogva nézett rájuk, majd megszólalt. Törten, hiányosan beszélt, mint aki hosszú idő óta nem társalgott senkivel sem:

— A két idegen ne legyen félénk. A Vadon Fia nem bántja embertársait.

Mint hatalmas, diadalmas szobor állt előttük. Tekintetén fenség ömlött el, kemény arcvonásait elszánt bátorság tette férfiassá. Karjait összefonta mellén, lábát megvefette és végtelen nyugalmat árasztott széjjel.

Az öreg eleinte bizalmatlankodva figyelte a furcsa látogatót, majd leeresztette lassan fegyverét és megszólította:

— Ülj le közénk, Vadon Fia. Étkünk szerény, de megosztozhatunk rajta.

A három ember zavartan nézte egymást. Az egész találkozás annyira hihetetlen, meseszerű volt, hogy egyikük sem tudta, mit tegyen.

Az öreg törte meg a csendet. Amint első meglepetéséből felocsúdott, a kérdések tömegével támadt az ismeretlen emberre:

— Mondd, ki vagy te, mióta élsz itt, miért lakol a vadonban, hogyan kerültél ide és honnan származol?

A másik férfinak mosolyra torzult az arca.

— Sokat kérdezel egyszerre. Egészen kiskorom óta vagyok itt. Apám, aki úgy, mint ti, errefelé utazott, elpusztult a tikkasztó, sárga mezőkön. Egy idő mulva anyám is követte és egyedül maradtam. Fiatal gyermek voltam, amikor először birkóztam meg az ismeretlen veszedelmekkel. Nehéz élet ez itt, de már megszoktam és nem vágyódom az emberek kőházaiba és a füstben úszó városokba.

Lassan elkészült a fácán és nekiláttak. A Vadon Fiának hófehér fogai alatt re-

csegve törtek szét a csontok is; úgy evett, mint ahogyan a győztes oroszlán lakmározik az elejtett vad gőzölgő húsából.

A három ember sokáig ült a hamvadó tűz körül. Az izzó parázs megvilágította arcukat és most már sokkal bizalmasabban beszélgettek. A Vadon Fia ismerte az emberi civilizációt, homályos fogalmai voltak erről-arról és érdekes kérdéseket adott fel a két megdöbbent embernek.

Aztán mesélt magáról. Hosszan és bölcsen. Látszott szavain, hogy az állandó magány kialakított benne egy sajátos felfogást, amely telve volt primitív logikával és természetes egyszerűséggel. Szavából az ősember filozófiája csengett és mindenről tudott mondani valamit.

— Ti, emberek, megölitek az életet, kipusztítjátok a szépet és igába fogjátok az erőt — mondta. — Messze innen láttam egyszer egy várost. Napokig gyalogoltam, amíg odaérkeztem és sokkal gyorsabban jöttem vissza, mint számítottam. Az emberek hosszú bőrökbe és durva vászondarabokba burkolták testüket, amely megtörte a napfényt és levegőt. Az autók — úgy-e így nevezitek? — tele voltak porral és szennyel, amely meleg gőzt terjesztett széjjel. Az emberek, akik az utcán mentek, minduntalan félreugrottak, ha egy-egy hombárszerű faalkotmány közeledett, amely elé embereket vagy állatokat fogtak.

— Azok gyaloghintók és szekerek — magyarázta az öreg.

— Akkor elszorult a szívem. Szerettem volna odarohanni azok elé a pária emberállatok elé, kiragadni őket a járomból és magammal hozni a vadonba valamennyit, ahol a Természet szava az úr és az erős, a ravasz diadalmaskodik. Ott nyögtek a teher súlya alatt és ha megálltak pihenni vagy letörölni arcukról a piszkot és verejtéket, vértől sötétlő bőrfonattal ütötte őket egy kegyetlenarcú férfi. Nem tudtam megérteni, hogyan tűrhették? Az talán egyedül erősebb, mint ők annyian? Vagy annyira félnek tőle? Ha itt feléjük rontana a leopárd vagy testükre akarna tekeredni az óriáskígyó, nem tennének ellene semmit?

Az öreg ember némán hallgatta. Csak nagysokára akasztotta meg.

— Mondd, Vadon Fia, tudod te, mi a boldogság?

Az rámeredt. Felvonta a vállát:

— Nem ismerem ezt a szót. Mit jelent?

— Ha mindennek örülsz, semmiért sem haragszol és elégedett vagy az életeddel.

Folytatni akarta, de a Vadon Fia kényszeredetten mosolygó arccal félbeszakította:

— Ezeket a szavakat sem értem. Örülsz... Haragszol... mit jelentenek?

Az öreg ránézett, majd lassan elfordította a fejét. Csak sok idő mulva szólalt meg, amikor a parázs már teljesen elhamvadt és az éjtszakai hűvös szellő kiteregette leplét a rengeteg fölé. Hangja fojtottan, kesernyés tompasággal kószált a nagy csöndben. Nagyon halkan beszélt:

— Te még soha nem gondoltál arra, hogy másképpen is élhetnél? Nemcsak itt vagy a nagyvárosban, hanem olyan helyen, ahol minden úgy történik, ahogyan óhajtod. Nem kell küzdened, naponta megvívnod az erdőben leselkedő veszedelmekkel. Csak kinyujtod a kezedet és belehull minden, amit csak kívánsz.

A Vadon Fia figyelmesen hallgatta. Megrázta a fejét:

— Ilyesmire még nem gondoltam soha...

Az öreg maga elé meredt, szinte nem is a másik férfinak beszélt már, hanem önmagának:

— Hatvan éve élek és keresem a boldogságot. A maradéktalan igazságot és tiszta örömet. Az élvezetben kutattam először: undort kaptam cserébe, aztán a munkát hittem boldogságnak: kudarcok értek, szürke fásultság fogott el. Utaztam, megismertem embereket és népeket, éltem felhőkarcolók tetején és kolostorok néma zugaiban. Mindenütt kergetett valami különös, nyomasztó érzés, amely vadul hajszolt tovább. Tíz és húsz helyen akartam lenni egyszerre. Most már lemondtam arról, hogy valaha is kielégítsem ezt a vágyamat. Mit csinálsz te ezzel szemben? Húsz-huszonöt éves lehetsz, soha emberrel nem beszéltél még rajtunk és szüleiden kívül, álandóan küzdesz a puszta életért. Fogalmam sincs, mivel töltöd az egyedüllét perceit. És nem tudod, mi az, hogy — boldogság!

Aztán fanyar mosolyra kesernyedett arccal suttogta maga elé:

— Tőled tanultam meg az igazi bölcseséget, Vadon Fia. Te nem tudod, mi a boldogság. Ezért vagy boldog...

Üde, bársonyos arcot varázsol a Földes-féle Margitcréme

ARANYSZŐKE LESZ,
ha az Eisner-féle Eau Radieuset használja. Barna vagy fekete hajat nyer az Eisner-féle diókivonattól. Ára 2.40 pengő. Naponta postai szétküldés.
EISNER GYULA drogeria, főhercegi kamarai szállító. Budapest, VI., Andrássy-út 37 szám

A DÉLIBÁB HUMORA

EZ AZTÁN PECH

— Jenő, megőrültél? A mi felhasogatni való fánk itt fekszik az ablak alatt. (*B. Ill. Zeitung*)

Ugyanaz

Ismert színészünk kisfia kis játéktelefont kap ajándékba. Minap megkérdik tőle, hogy van megelégedve a telefonnal.

— Kitűnő — mondja ragyogó szemmel a kisfiú. — Ugyanolyan, mint a valódi. Ha ezen hívom a taxit, itt se veszi fel senki a kagylót. Ugyanúgy, mint apuka telefonján.

Önzetlen ember

— Az én férjem a világ legönzetlenebb embere.

— Miért?

— Ő állítja állandóan talpra elesett barátait . . .

— Ez szép tőle.

— Ne vágj közbe . . . éjfél után, amikor együtt jönnek haza becsípve valamelyik kiskocsmából.

EZEK A KRITIKUSOK

— Mi az? A jobblábával nem csinál semmit?

Ez már igen

— Nagyvállalat, ahol alkalmazva vagy?

— De mennyire. Legalább két hét beletelik, mire egy vicc a kifutógyerektől eljut a vezérigazgatóig.

Uj szakácsnő

— Drágám tudod kicsoda az új szakácsnőnk. Maris a neve. Ugyanaz, aki nálatok volt.

— Igen?

— Igen, de azért ne félj, mi a felét sem hisszük el annak, amit rólatok mesél.

Szakértő

— Hallottam, hogy az urad nagy lóversenyszakértő.

— Hogyne. Verseny előtt mindig előre megmondja, melyik ló fog nyerni, verseny után pedig ugyancsak a legpontosabban tudja, hogy ugyanez a ló miért nem nyerhette meg a versenyt.

Bosszantó

A világ legpontosabb embere szerelmi bánat folytán öngyilkos akar lenni. Kimegy este a vasúti töltésre, ráfekszik a sinekre és várja a halált. Negyedóra multva felül és boszszankodva nézi a karóráját.

— Hallatlan ez a Máv. Már megint negyedórát késik a tizenegyhuszas vonat.

Jogos

Egyik nyári színházunk pénztáránál megjelenik egy öreg bácsi.

— Kérek egy jó félárú jegyet.

— Milyen címen?

— Félfülemre süket vagyok kérem.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrzünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válaszbélyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk

Gyöngyvirág. Petrovics Szvetiszláv jelenleg Budapesten tartózkodik. A színészek címeit egy éven belül már két izben is közöltük a Délibábban. — **Ifj. Sz. A., Szatmárnémeti.** A verset közöljük. Egy-két héten belül kerül sorra. — **Fogadás, Baja.** Kiss Ferenc. — **Juli.** Sz. Z. Kende-utca 16.; S. E. Attila-u. 85.; B. B. Rothermere-utca 23.; P. L. Kitaibel Pál-utca 5. — **Tavaszi virágok.** Hogyne. Rövidesen sor is kerül rá. — **Szegedi Imre.** Vaszary Piroska címe: Budapest, VII., Rákóczi-út 30. — **Gyanúsjellemű.** Sajnos, a kérdezetteknek nem sorolhatjuk fel a vallását, mert azt a lap terjedelme nem engedi meg. Annyit azonban közölhetünk, hogy a művésznők és művészek, akiket levelében felsorol, egytől-egyig keresztények. — **Kolozsváriak.** A két Kovács Kató azonos. F. A. róm. kat. — **Hadnagy.** J. G. tizenkilenc éves, jelenleg Amerikában él. A fényképét a legtöbb dohányárudában megveheti. — **Ninesen pénzem.** Keresse fel Brada Rezsőt, az Operaház balettmesterét és kérjen tőle meghallgatást. Ha valóban tehetséges, a kitűnő mester meg fogja találni a módját, hogy továbbképeztesse magát. Az igazi tehetség ugyanis mindig megtalálja az érvényesülés lehetőségét is. — **Fehérvári.** Irjon még egyszer a művésznőnek. Címe: Attila-utca 85. Küldjön csak nyugodtan válaszbélyeget is. — **Polgárista lányok.** Goll Bea szívesen válaszol, csak felbélyegzett és megcímzett válaszborítékot küldjenek neki. Vaszary Piri címe: VII., Rákóczi-út 30. Kovács Kató nyári vakációra Kolozsvárra utazott. Sz. L. református. — **Kelner Terus.** Sz. É. nincs férjnél, U. L.-nek pedig nincs felesége. O. L. férje Major Tamás. — **Gyémánt.** P. T.-nak a Madách Színházhoz címezheti a levelet, mert jelenleg katona. Huszonkét éves. — **26-as.** U. L. már rég meggyógyult. A Nemzeti Színházhoz irhat neki. — **Jánosfalvi A.** Most még ne gondoljon a színiiskolára. Először érettségizzék le, aztán majd beiratkozhat az Akadémiára. Előbb úgysem. — **Sürgős.** Babay József címe: II., Fény-utca 2. Bulla Elma Karácsonyi-utca 4/b. sz. alatt lakik.

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos
Szerkesztő: Dáloky János
Felelős kiadó: Pulzs Géza

KERESZTREJTVÉNY

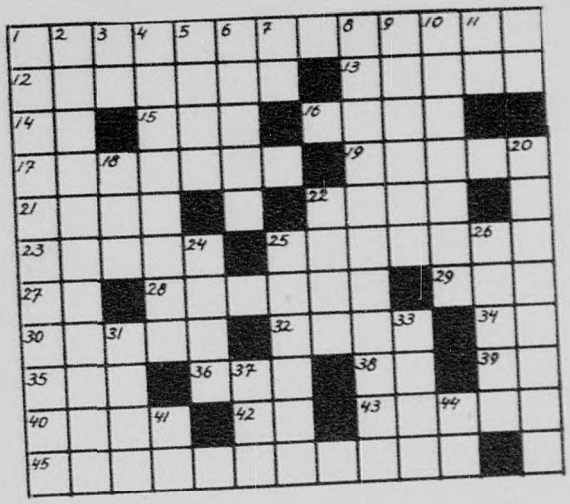

Vízszintes sorok: 1. A Nemzeti Színház nagysikerű felújított darabja (A nyíl irányával folytatva). 12. Mesterember. 13. Odase ellentéte. 14. Kereskedelmi rövidítés. 15. Vissza: Ebből lesz a csira. 16. Péksütemény eleje. 17. Keresés. 19. Vissza: Kellemetlen egyént elriaszt magától. 21. Női becenév. 22. Kukoricából készült sütemény. 23. Kendert kikészít. 25. Beszketés. 27. Kertész teszi. 28. Rezesre való. 29. Tejtermék, ékezethiánnyal. 30. Kő, németül. 32. O-val a végén: Tiszta súly. 34. Dán mássalhangzói. 35. Levegő, idegen nyelven. 36. Indiai portugál gyarmat, fölösleges ékezettel. 38. Ormos Ulrich. 39. Ecet eleje. 40. Kettős testvér. 42. Lát, mássalhangzói. 43. Vissza: Magyar vezér. 45. A vízszintes 1. intrikusa.

Függőleges sorok: 1. Színészi játékaim. 2. Álokoskodás, csűrés-csavarás, közhasználatú idegen szóval. 3. Cselekvésrügő. 4. A vízszintes 1-ben Timár játszotta ezt a szerepet. 5. Szomját oltja másnak. 6. Nem egyhelyben lakó népre mondják. 7. Az osmium vegyjele. 8. Meghatározott eredményű. 9. Észmény, idegen szóval. 10. Új (két szó). 11. Kettős mássalhangzó. 18. Rag, től párja, ékezet hiján. 20. Vízszintes 1. zeneszerzője. 22. Nem valódi történet. 24. Lengedez. 25. Női név. 26. Nem sima. 31. Vissza: Teher, vidékiesen. 33. Ilyen ezüst is van. 37. Olyan. 41. Igekötő. 44. Állatlak, ékezet hiján.

BETŰREJTVÉNYEK

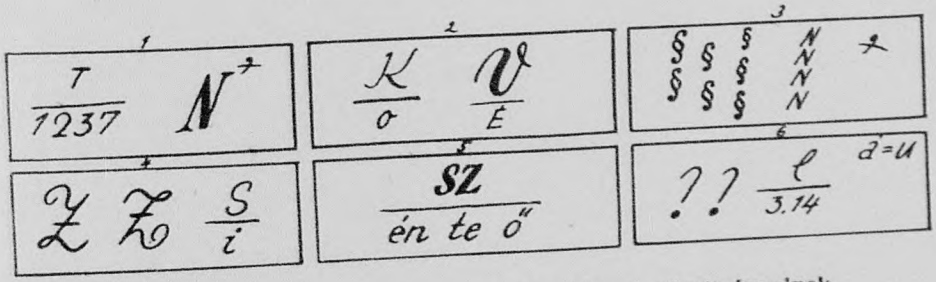

A mult számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

MEGVÁDOLTASSZ
ARRA RIALTO O
RIA WERHOEVEN
IKVA I T LÁGY
A IINF IPERA
NÁTRIUM ELOLT
RÁ NSU TÉGLA
KULACS MÁST B
IS NS G RIADÓ
NAGYENYED DR
ZIMONYI MÁRTA

A 25. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Kételyek között. 2. Tegnapelőtt. 3. Karaván. 4. Tengernagy. 5. Számonkér. 6. Nemez.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 2 pengő 40 fillér, félévre 4 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-utca 12. Telefonszámaink: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal: 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

„Forrás" Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mélynyomása, Budapest

Ha kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak. Továbbítja a Vöröskereszt Budapest VIII. ker., Baross-utca 15.

Napos napok
(Bordy Bella)
(Kovács felv.)